

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/០៦០៩/០០៧

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩០៨/១០៥៥ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៥ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងទេសចរណ៍
- បានទ្រង់យល់ សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទេសចរណ៍

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ ស្តីពីទេសចរណ៍ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ២៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៩ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី ២ នីតិកាលទី ៤ និងដែលព្រឹទ្ធសភាបានយល់ស្របតាមទម្រង់ និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុង ដោយគ្មានការកែប្រែអ្វីឡើយ កាលពីថ្ងៃទី២៧ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៩ នាសម័យប្រជុំវិសាមញ្ញ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុង ដូចតទៅនេះ :

ច្បាប់ ស្តីពី ទេសចរណ៍

ជំពូកទី ១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១._

ច្បាប់នេះមានគោលដៅកំណត់វិធាន និងយន្តការសម្រាប់គ្រប់គ្រងនិងអភិវឌ្ឍវិស័យ
ទេសចរណ៍នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ២._

ច្បាប់នេះមានគោលបំណង ដូចតទៅ :

- គ្រប់គ្រង និងអភិវឌ្ឍវិស័យទេសចរណ៍ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព គុណភាព
និងនិរន្តរភាពដើម្បីរួមចំណែកកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ
- រួមចំណែកការពារ និងថែរក្សាធនធានធម្មជាតិ វប្បធម៌ និងទំនៀមទម្លាប់ដែល
ជាមូលដ្ឋានបម្រើឱ្យវិស័យទេសចរណ៍
- ធានា និងលើកកម្ពស់គុណភាពសេវាកម្មទេសចរណ៍នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រ
កម្ពុជា តាមរយៈការបង្កើតប្រព័ន្ធធានាគុណភាព ដោយផ្តល់សន្តិសុខ សុវត្ថិភាព ជាសុកភាព
និងបង្កើនការពេញចិត្តដល់ទេសចរ
- ទាញយកផលប្រយោជន៍ក្នុងវិស័យទេសចរណ៍ឱ្យ បានជាអតិបរមា ធានាការ
បែងចែកប្រកបដោយសមធម៌ និងទប់ស្កាត់ផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាននៃវិស័យទេសចរណ៍
- លើកកម្ពស់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការទូលំទូលាយ រវាងរដ្ឋាភិបាល និងជំរុញការផ្សព្វផ្សាយ
ទេសចរណ៍កម្ពុជាឱ្យ កាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព ដោយមានការចូលរួមពីផ្នែកសាធារណៈ និង
ផ្នែកឯកជន
- អភិវឌ្ឍធនធានមនុស្សក្នុងវិស័យទេសចរណ៍
- រួមចំណែកកសាងមិត្តភាព និងការយោគយល់ជាអន្តរជាតិ តាមរយៈឧស្សា-
ហកម្មទេសចរណ៍ ។

មាត្រា ៣._

ច្បាប់នេះមានវិសាលភាពគ្រប់គ្រងនិងគ្របដណ្តប់លើរាល់សកម្មភាពទេសចរណ៍
នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

Ksl

មាត្រា ៤._

វាក្យស័ព្ទសំខាន់ៗដែលប្រើក្នុងច្បាប់នេះ ត្រូវកំណត់នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ ។

ជំពូកទី ២

គោលនយោបាយ និងផែនការអភិវឌ្ឍទេសចរណ៍

មាត្រា ៥._

ក្រសួងទេសចរណ៍ ត្រូវរៀបចំគោលនយោបាយ និងផែនការអភិវឌ្ឍទេសចរណ៍សម្រាប់ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រសួង ស្ថាប័ន រដ្ឋបាលថ្នាក់ ក្រោមជាតិ សមាគមឧស្សាហកម្មទេសចរណ៍ និង ផ្នែកឯកជនដែលមានការពាក់ព័ន្ធ ។

ផែនការអភិវឌ្ឍទេសចរណ៍ រួមមាន ផែនការអភិវឌ្ឍទេសចរណ៍ថ្នាក់ជាតិ ផែនការ អភិវឌ្ឍទេសចរណ៍ថ្នាក់តំបន់ និងផែនការអភិវឌ្ឍទេសចរណ៍របស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍទេសចរណ៍ សម្រាប់មូលដ្ឋានរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ៦._

ផែនការអភិវឌ្ឍទេសចរណ៍ថ្នាក់ជាតិ ត្រូវ :

ក-កំណត់គោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការជាតិសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍ និងផ្សព្វផ្សាយអំពីវិស័យទេសចរណ៍កម្ពុជា ។

ខ-លើកឡើងរាល់វិធានការ ដើម្បីកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងធានាឱ្យ បាននូវ និរន្តរភាពនៃការអភិវឌ្ឍវិស័យទេសចរណ៍ថ្នាក់ជាតិ ។

គ-ធ្វើសមាហរណកម្មជាមួយផែនការទេសចរណ៍អាស៊ាននិងផែនការទេសចរណ៍ អន្តរជាតិនានា ។

មាត្រា ៧._

ផែនការអភិវឌ្ឍទេសចរណ៍ថ្នាក់តំបន់ និងផែនការអភិវឌ្ឍទេសចរណ៍របស់រដ្ឋបាល ថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវ :

ក-កំណត់យុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍវិស័យទេសចរណ៍តាមតំបន់ និងនៅថ្នាក់រដ្ឋបាល

5/40

Kse

ខ-លើកឡើងនូវវិធានការនានាដើម្បីកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងដើម្បីធានាឱ្យបាននូវនិរន្តរភាពនៃការអភិវឌ្ឍន៍ និងការគ្រប់គ្រងវិស័យទេសចរណ៍ នៅតាមតំបន់ និងនៅតាមរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

ផែនការអភិវឌ្ឍន៍ទេសចរណ៍ថ្នាក់តំបន់ ត្រូវរៀបចំឡើងឱ្យស្របទៅតាមផែនការអភិវឌ្ឍន៍ទេសចរណ៍ថ្នាក់ជាតិ ។ ផែនការអភិវឌ្ឍន៍ទេសចរណ៍របស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវរៀបចំឡើងឱ្យស្របទៅតាមផែនការអភិវឌ្ឍន៍ទេសចរណ៍ថ្នាក់តំបន់ ។

មាត្រា ៨._

ផែនការអភិវឌ្ឍន៍ទេសចរណ៍ថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់តំបន់ ត្រូវដាក់ជូនរាជរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីអនុម័ត និងបញ្ចូលទៅក្នុងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ ដើម្បីឱ្យក្លាយទៅជាគោលនយោបាយ និងយុទ្ធសាស្ត្រទូទៅរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលសម្រាប់វិស័យទេសចរណ៍នៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ផែនការអភិវឌ្ឍន៍ទេសចរណ៍ត្រូវពិនិត្យ និងកែប្រែឡើងវិញតាមភាពចាំបាច់ យ៉ាងហោចណាស់មួយដងរៀងរាល់រយៈពេល ០៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

**ជំពូកទី ៣
សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រង**

មាត្រា ៩._

ក្រសួងទេសចរណ៍មានសមត្ថកិច្ចដឹកនាំ និងគ្រប់គ្រងការងារវិស័យទេសចរណ៍និងបំពេញភារកិច្ចផ្សេងៗទៀតឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពស្របទៅតាមការអនុវត្តជាលក្ខណៈជាតិ និងអន្តរជាតិ ។

ក្រសួងទេសចរណ៍ត្រូវដឹកនាំ និងត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តផែនការអភិវឌ្ឍន៍ទេសចរណ៍ ដោយវិស័យទេសចរណ៍ប៉ះពាល់ទៅលើ និងទទួលរងការប៉ះពាល់ពីការងារ និងសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងអាជ្ញាធរជាច្រើនទៀត ការបែងចែកតួនាទីរបស់ក្រសួងទេសចរណ៍ត្រូវធ្វើឡើងស្របទៅតាមគោលការណ៍ដែលបានតួសបញ្ជាក់នៅក្នុងមាត្រានានា

Handwritten signature or mark.

មាត្រា ១០._

ក្រសួងទេសចរណ៍ ត្រូវទទួលខុសត្រូវជាចម្បងក្នុងការចេញបទប្បញ្ញត្តិសំខាន់ៗផ្នែក ឧស្សាហកម្មទេសចរណ៍ ដើម្បីជំរុញការអនុវត្តផែនការអភិវឌ្ឍន៍ទេសចរណ៍ឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ផ្នែកសំខាន់ៗទាំងនោះ រួមមាន :

- ការផ្សព្វផ្សាយវិស័យទេសចរណ៍ក្នុង និងក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- ការធានាគុណភាពនៅក្នុងវិស័យទេសចរណ៍
- ស្តង់ដារនានានៃវិស័យទេសចរណ៍
- អាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍
- សកម្មភាពអាជីវកម្មទេសចរណ៍
- ការណែនាំភាគីពាក់ព័ន្ធក្នុងវិស័យទេសចរណ៍
- ការគ្រប់គ្រង និងការត្រួតពិនិត្យព័ត៌មានទេសចរណ៍
- សហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិក្នុងវិស័យទេសចរណ៍ ជាមួយប្រទេសជិតខាង និង

ពិភពលោក ។

ក្រសួងទេសចរណ៍ត្រូវពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រសួង ស្ថាប័ន និង អាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធ ក្នុងករណីដែលក្រសួង ស្ថាប័ន ឬ អាជ្ញាធរណាមួយនោះ មានចំណាប់អារម្មណ៍ប្រឹក្សាយោបល់ លើផ្នែកណាមួយនៃឧស្សាហកម្មទេសចរណ៍ ។

មាត្រា ១១._

ក្រសួងទេសចរណ៍ត្រូវមានការទទួលខុសត្រូវរួមគ្នាជាមួយក្រសួង ស្ថាប័ន និងអាជ្ញា- ធរពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ក្នុងការចេញបទប្បញ្ញត្តិសំខាន់ៗដែលប៉ះពាល់ទៅលើ ឬ ទទួលរង ការប៉ះពាល់ដោយឧស្សាហកម្មទេសចរណ៍ ។ ផ្នែកសំខាន់ៗទាំងនោះ រួមមាន :

- សមាគមឧស្សាហកម្មទេសចរណ៍
- ការការពារបរិស្ថាន
- ការការពារ និងការបង្ហាញពីមរតកធម្មជាតិ
- ការការពារ និងការបង្ហាញពីមរតកវប្បធម៌
- ការវិនិយោគវិស័យទេសចរណ៍ និងការលើកទឹកចិត្ត
- ការគ្រប់គ្រង និងឯកធនភារូបនីយកម្មនៃសហគ្រាសទេសចរណ៍របស់រដ្ឋ

Kol

- ការគ្រប់គ្រងដីធ្លីរបស់រដ្ឋដែលបានជួលសម្រាប់គោលបំណងទេសចរណ៍
- ការទប់ស្កាត់ការធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ
- ការអភិវឌ្ឍផលិតផលទេសចរណ៍
- អេកូទេសចរណ៍
- សហគមន៍ទេសចរណ៍មូលដ្ឋាន
- ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ
- អនាម័យ និងសុវត្ថិភាពចំណីអាហារ
- សន្តិសុខ និងសុវត្ថិភាពទេសចរ
- នគរបាលទេសចរណ៍ ។

ក្រសួងទេសចរណ៍ ក្រសួង ស្ថាប័ន និងអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធ ត្រូវសហការគ្នា ដើម្បីធានាថាផ្នែកនានានៅក្នុងឧស្សាហកម្មទេសចរណ៍ត្រូវបានចាត់ចែង និងគ្រប់គ្រងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងឆ្លើយតបទៅតាមផែនការអភិវឌ្ឍទេសចរណ៍ ។

មាត្រា ១២._

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធដែលការងាររបស់ខ្លួនប៉ះពាល់ទៅដល់ឧស្សាហកម្មទេសចរណ៍ និងផែនការអភិវឌ្ឍទេសចរណ៍ ត្រូវពិគ្រោះយោបល់ផ្នែកជំនាញទេសចរណ៍ពីក្រសួងទេសចរណ៍ ។ ផ្នែកដែលប៉ះពាល់ទៅលើ ឬ ទទួលរងការប៉ះពាល់ដោយឧស្សាហកម្មទេសចរណ៍ អាចរួមមាន :

- ផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី
- ផែនការរូបវន្ត និងផែនការអភិវឌ្ឍ
- ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងសេវាសាធារណៈ
- ការផ្តល់ឱ្យភាពជាម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ ភតិសន្យា ឬ សម្បទានសម្រាប់គោលបំណងទេសចរណ៍
- ការកសាងគោលនយោបាយពន្ធដារលើអាជីវកម្មទេសចរណ៍
- ទិដ្ឋាការ
- គោលនយោបាយអាកាសចរណ៍ ។

ដើម្បីធានាការអនុវត្តឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព រាល់គម្រោងសាងសង់សំណង់បម្រើឱ្យសកម្មភាពទេសចរណ៍ ត្រូវធ្វើឡើងឱ្យស្របតាមផែនការអភិវឌ្ឍទេសចរណ៍ និង ត្រូវមានការជួយយោបល់ផ្នែកជំនាញទេសចរណ៍ពីក្រសួងទេសចរណ៍ ។

ក្រសួងទេសចរណ៍ ជួយផ្តល់ដំបូន្មានបច្ចេកទេស ទៅដល់គណៈកម្មការគ្រប់គ្រង និងអភិវឌ្ឍទេសចរណ៍រាជធានី ខេត្ត និងថ្នាក់មូលដ្ឋាន ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលសិក្សាទីផ្សារនិងផ្សព្វផ្សាយទេសចរណ៍កម្ពុជា សមាគមឧស្សាហកម្មទេសចរណ៍ និងប្រតិបត្តិករទេសចរណ៍ ។

មាត្រា ១៣._

ក្នុងករណីចាំបាច់ ក្រសួងទេសចរណ៍ព្រមទាំងក្រសួង ស្ថាប័ន និងអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធអាចចេញបទប្បញ្ញត្តិផ្សេងៗរួមគ្នា ដើម្បីចាត់ចែង និងគ្រប់គ្រងការងារដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១១ និងមាត្រា ១២ នៃច្បាប់នេះឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ។

ជំពូកទី ៤

ស្ថាប័ននិងហិរញ្ញប្បទាន

មាត្រា ១៤._

ក្រសួងទេសចរណ៍ត្រូវរៀបចំបង្កើតវិទ្យាស្ថានជាតិទេសចរណ៍ ធ្វើយតបតាមផែនការអភិវឌ្ឍទេសចរណ៍ ។

មាត្រា ១៥._

ក្រសួងទេសចរណ៍ត្រូវរៀបចំបង្កើតវិទ្យាស្ថានជាតិទេសចរណ៍ ។ វិទ្យាស្ថានជាតិទេសចរណ៍ជាមណ្ឌលសិក្សា និងស្រាវជ្រាវអំពីវិស័យទេសចរណ៍ក្នុងគោលបំណងបង្កើតគោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការអភិវឌ្ឍទេសចរណ៍ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព គុណភាព និងនិរន្តរភាព ។ ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃវិទ្យាស្ថានជាតិទេសចរណ៍នេះត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ១៦._

ក្រសួងទេសចរណ៍ត្រូវរៀបចំបង្កើតសាលាវិជ្ជាជីវៈទេសចរណ៍ ។ សាលាវិជ្ជាជីវៈទេសចរណ៍នេះមានបេសកកម្មអប់រំបណ្តុះបណ្តាល អ្នកឯកទេសវិជ្ជាជីវៈផ្នែកទេសចរណ៍

ka

សណ្ឋាគារ និងបដិសណ្ឋារកិច្ចសំដៅបម្រើឱ្យឧស្សាហកម្មទេសចរណ៍ ។ ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃសាលាវិជ្ជាជីវៈទេសចរណ៍នេះត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ១៧._

ក្រសួងទេសចរណ៍ត្រូវរៀបចំបង្កើតសកលវិទ្យាល័យទេសចរណ៍ និងបដិសណ្ឋារកិច្ច ។ សកលវិទ្យាល័យទេសចរណ៍ និងបដិសណ្ឋារកិច្ចជាគ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាដែលមានការអប់រំ និងបណ្តុះបណ្តាលធនធានមនុស្សលើគ្រប់ជំនាញនៃវិស័យទេសចរណ៍ និងបដិសណ្ឋារកិច្ច ។ ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃសកលវិទ្យាល័យទេសចរណ៍ និងបដិសណ្ឋារកិច្ចត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ១៨._

ក្រសួងទេសចរណ៍សហការជាមួយក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រសួង ស្ថាប័ន និងអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធត្រូវទទួលស្គាល់តួនាទីដ៏មានតម្លៃរបស់ផ្នែកឯកជនក្នុងការអប់រំ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងជំនាញទេសចរណ៍ សណ្ឋាគារ និងបដិសណ្ឋារកិច្ច ដូចបានកំណត់ក្នុងបទប្បញ្ញត្តិនានាដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី ៥ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ១៩._

ក្រសួងទេសចរណ៍ជួយសម្រួលការងារទាំងឡាយក្នុងការបង្កើតធម្មនុញ្ញ និង/ឬ លក្ខន្តិកៈ បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង និងត្រួតពិនិត្យសកម្មភាពរបស់សមាគមឧស្សាហកម្មទេសចរណ៍ ។ សមាគមឧស្សាហកម្មទេសចរណ៍ត្រូវមានធម្មនុញ្ញ និង/ឬ លក្ខន្តិកៈ ឬ បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងឱ្យស្របទៅតាមច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិផ្សេងៗជាធរមាន ។

មាត្រា ២០._

ក្រសួងទេសចរណ៍ត្រូវរៀបចំបង្កើតក្រុមប្រឹក្សាភិបាលសិក្សាទីផ្សារ និង ផ្សព្វផ្សាយទេសចរណ៍កម្ពុជាមានអក្សរកាត់ថា "គ.ផ.ផ." ក្នុងលក្ខណៈជាដៃគូជាមួយផ្នែកឯកជននិងផ្នែកសាធារណៈ ។ ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលសិក្សាទីផ្សារ និងផ្សព្វផ្សាយទេសចរណ៍កម្ពុជាត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

Handwritten signature or mark.

មាត្រា ២១._

ហិរញ្ញប្បទានទ្រទ្រង់ការអភិវឌ្ឍ និងគ្រប់គ្រងវិស័យទេសចរណ៍បានមកពី :

- ថវិកាជាតិប្រចាំឆ្នាំរបស់ក្រសួងទេសចរណ៍
- ហិរញ្ញប្បទានសហប្រតិបត្តិការរបស់ដៃគូអភិវឌ្ឍនានា
- ការបរិច្ចាគរបស់សប្បុរសជន អតិថិជន និងសមាគមឧស្សាហកម្មទេសចរណ៍
- ការបរិច្ចាគរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលសិក្សាទីផ្សារ និងផ្សព្វផ្សាយទេសចរណ៍

កម្ពុជា

- ការបរិច្ចាគរបស់ប្រតិបត្តិការទេសចរណ៍
- ប្រភពហិរញ្ញប្បទាន ឬ ចំណូលស្របច្បាប់ផ្សេងៗទៀត ។

ការគ្រប់គ្រង និងការប្រើប្រាស់ថវិកាសម្រាប់អភិវឌ្ឍវិស័យទេសចរណ៍ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរួមរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទេសចរណ៍ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

ជំពូកទី ៥

គុណភាព ស្តង់ដារ និងអាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍

មាត្រា ២២._

ក្រសួងទេសចរណ៍ត្រូវត្រួតពិនិត្យលើការចាត់ចែងរាល់អាជីវកម្ម និងសកម្មភាពទេសចរណ៍តាមរយៈការផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណ ការបង្កើតប្រព័ន្ធចំណាត់ថ្នាក់ កំណត់ស្តង់ដារ អប្បបរមា និងប្រព័ន្ធអនុវត្តនានាដើម្បីបង្កើត កែលម្អ និងរក្សាគុណភាពសេវាកម្មទេសចរណ៍នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ២៣._

ក្រសួងទេសចរណ៍ត្រូវកំណត់ស្តង់ដារ និងការតម្រូវលើបញ្ជាបច្ចេកទេសសេវាកម្មទេសចរណ៍ឱ្យស្របទៅនឹងលក្ខខណ្ឌអនុវត្តដ៏ប្រសើរបំផុត នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អាជីវកម្មទេសចរណ៍ទាំងអស់ត្រូវអនុវត្តទៅតាមស្តង់ដារ និងការតម្រូវ ដែលកំណត់ដោយប្រកាសរួមរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទេសចរណ៍ ។

k

មាត្រា ២៤._

ក្រសួងទេសចរណ៍ត្រូវរៀបចំបង្កើតប្រព័ន្ធចំណាត់ថ្នាក់សណ្ឋាគារនិង សេវាកម្មស្នាក់នៅទេសចរណ៍ និងសេវាកម្មទេសចរណ៍ផ្សេងៗទៀតស្របទៅតាមស្តង់ដារអន្តរជាតិ និងលក្ខខណ្ឌអនុវត្តដ៏ប្រសើរបំផុតនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។ ប្រព័ន្ធចំណាត់ថ្នាក់សណ្ឋាគារនិងសេវាកម្មស្នាក់នៅទេសចរណ៍ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។ ប្រព័ន្ធចំណាត់ថ្នាក់សម្រាប់សេវាកម្មទេសចរណ៍ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទេសចរណ៍ ។

មាត្រា ២៥._

ក្រោយពេលប្រព័ន្ធចំណាត់ថ្នាក់ត្រូវបង្កើតឡើងសម្រាប់សកម្មភាពអាជីវកម្មទេសចរណ៍ណាមួយនោះ អាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍ដែលចេញក្រោមច្បាប់នេះ ត្រូវបញ្ជាក់ពីកម្រិតថ្នាក់របស់អាជីវកម្មនោះ ។

មាត្រា ២៦._

ក្រសួងទេសចរណ៍ត្រូវណែនាំវិធានការ សម្រាប់បង្កើនការធានាគុណភាពសេវាកម្មទេសចរណ៍ផ្សេងទៀត ដូចជាស្លាកសញ្ញាពិសេស ស្លាកសញ្ញាបញ្ជាក់គុណភាព ការទទួលស្គាល់គុណភាព រង្វាន់ និងការលើកទឹកចិត្ត ។

ក្រសួងទេសចរណ៍ ត្រូវពិគ្រោះយោបល់ជាមួយឧស្សាហកម្មទេសចរណ៍ និងក្រុមអ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗ ក្នុងការរៀបចំគំនូសប្លង់ ការអភិវឌ្ឍ និងការអនុវត្តវិធានការទាំងនោះ ។

លក្ខណៈពិសេសនៃស្លាកសញ្ញាពិសេស ស្លាកសញ្ញាបញ្ជាក់គុណភាព ការទទួលស្គាល់គុណភាព រង្វាន់ និងការលើកទឹកចិត្តត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទេសចរណ៍ ។

មាត្រា ២៧._

ដើម្បីលើកទឹកចិត្តចំពោះការធានាគុណភាពផលិតផល និងសេវាកម្មក្នុងឧស្សាហកម្មទេសចរណ៍ ក្រសួងទេសចរណ៍ត្រូវបង្កើតស្លាកសញ្ញាបរិស្ថានពិសេស មួយហៅថា “**អេកូឡូស៊ី**” ទុកជូនជារង្វាន់លើកទឹកចិត្តដល់ប្រតិបត្តិករទេសចរណ៍ណាដែលបានអនុវត្តត្រឹមត្រូវតាមលក្ខខណ្ឌបរិស្ថានរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ។ មានតែប្រតិបត្តិករទេសចរណ៍ ដែលជាអ្នក

Handwritten signature or mark.

បានទទួលរង្វាន់សញ្ញាបរិស្ថានពិសេសទេ ទើបអាចប្រើប្រាស់ស្លាកនេះ សម្រាប់បិទនៅលើផលិតផល និងសេវាកម្មបម្រើឱ្យសាធារណជន និងអតិថិជនរបស់គេបាន ។

មាត្រា ២៨._

ប្រតិបត្តិករទេសចរណ៍ដែលជាម្ចាស់ស្លាកសញ្ញាបរិស្ថានពិសេស ដែលផ្តល់ដោយក្រសួងទេសចរណ៍ អាចទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ និងការលើកទឹកចិត្តជាអាទិភាពពីរាជរដ្ឋាភិបាលមុនប្រតិបត្តិករទេសចរណ៍ដទៃទៀត ។ ក្នុងចំណោមអត្ថប្រយោជន៍ និងការលើកទឹកចិត្តទាំងនោះមាន :

- សិទ្ធិក្នុងការធ្វើអាជីវកម្មក្នុងតំបន់ពិសេសមួយចំនួន
- ការកាត់បន្ថយថ្លៃចេញអាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍
- ការផ្សព្វផ្សាយនៅក្នុងប្រព័ន្ធគេហទំព័រអ្នកទទួលរង្វាន់ពិសេស
- ការផ្សព្វផ្សាយនៅក្នុងសៀវភៅអ្នកទទួលរង្វាន់ពិសេស
- ការទទួលអាទិភាពនៅក្នុងយុទ្ធនាការផ្សព្វផ្សាយ ។

មាត្រា ២៩._

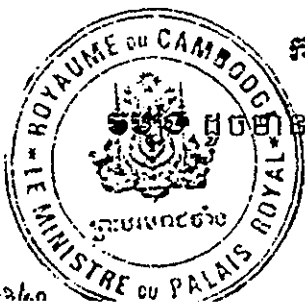
ប្រតិបត្តិករទេសចរណ៍ដែលផ្តល់សេវាកម្ម អាចទទួលរង្វាន់ពិសេសពីក្រសួងទេសចរណ៍ ឬ រាជរដ្ឋាភិបាល ឬ ពីព្រះមហាក្សត្រ ។ នីតិវិធី និងលក្ខណវិនិច្ឆ័យលម្អិតសម្រាប់រង្វាន់ពិសេសនេះត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មានតែប្រតិបត្តិករទេសចរណ៍ដែលបានទទួលរង្វាន់ពិសេសនេះទេ ទើបអាចប្រើប្រាស់រង្វាន់ពិសេសនេះបាន នៅក្នុងការទាក់ទងជាមួយសាធារណជន និង អតិថិជនរបស់គេ ។

មាត្រា ៣០._

សកម្មភាពអាជីវកម្មទេសចរណ៍ ដូចចែងក្នុងជំពូកទី ៣ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវបានចាត់ទៅតាមប្រភេទ និងការទទួលខុសត្រូវរបស់ក្រសួងទេសចរណ៍ ដូចតទៅ :

- ក- សកម្មភាពអាជីវកម្មទេសចរណ៍នៅក្នុងផ្នែកដែលមានការទទួលខុសត្រូវជាដាច់ខាត ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១០ នៃច្បាប់នេះ មានជាអាទិ៍ដូចតទៅ :**

Ksl

- មគ្គុទ្ទេសក៍ទេសចរណ៍
- ការីទេសចរណ៍ និងភ្នាក់ងារទេសចរណ៍
- ព័ត៌មាន និងការផ្សព្វផ្សាយទេសចរណ៍
- សេវាកម្មស្នាក់នៅទេសចរណ៍
- រមណីយដ្ឋានទេសចរណ៍
- គោលដៅទាក់ទាញទេសចរណ៍
- សេវាកម្មដឹកជញ្ជូនទេសចរណ៍
- អាហារដ្ឋាន និងភោជនីយដ្ឋានទេសចរណ៍
- សាលាវិជ្ជាជីវៈទេសចរណ៍
- មណ្ឌលកម្សាន្តទេសចរណ៍
- មណ្ឌលកម្សាន្តទេសចរណ៍សម្រាប់មនុស្សពេញវ័យ
- សកម្មភាពកីឡាទេសចរណ៍
- ព្រឹត្តិការណ៍ និងពិព័រណ៍ទេសចរណ៍ ។

ខ - សកម្មភាពអាជីវកម្មទេសចរណ៍នៅក្នុងផ្នែកដែលមានការទទួលខុសត្រូវមគ្គុទ្ទេសក៍

ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១១ នៃច្បាប់នេះ មានជាអាទិ៍ដូចតទៅ :

- អាហារដ្ឋាន និងភោជនីយដ្ឋានទទួលបម្រើភ្ញៀវក្នុងស្រុក
- សេវាកម្មដឹកជញ្ជូនអ្នកធ្វើដំណើរក្នុងស្រុក
- តំបន់ការពារធម្មជាតិ
- តំបន់សត្វផ្សាតទន្លេមេគង្គ
- សកម្មភាពអេកូទេសចរណ៍
- សកម្មភាពសហគមន៍ទេសចរណ៍មូលដ្ឋាន
- សេវាកម្មលក់ដូរវត្ថុអនុស្សាវរីយ៍
- គ្រឹះស្ថានសិក្សាទេសចរណ៍ សណ្ឋាគារ និងបដិសណ្ឋារកិច្ច ។

គ - សកម្មភាពអាជីវកម្មទេសចរណ៍នៅក្នុងផ្នែកដែលមានការទទួលខុសត្រូវដោយ

កម្មវត្ថុនានាដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១២ នៃច្បាប់នេះ មានជាអាទិ៍ ដូចតទៅ :

- ការដឹកជញ្ជូនអ្នកធ្វើដំណើរតាមផ្លូវអាកាស

- ទីតាំងបេតិកភណ្ឌវប្បធម៌របស់ជាតិ
- ទីតាំងបេតិកភណ្ឌធម្មជាតិរបស់ជាតិ
- សេវាកម្មរៀបចំសន្និសីទ ពិព័រណ៍ ព្រឹត្តិការណ៍ និងបុណ្យជាតិ អន្តរជាតិ ។

ក្រសួងទេសចរណ៍អាចធ្វើការកែសម្រួលប្រភេទនៃសកម្មភាពអាជីវកម្មទេសចរណ៍ និងការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួនបានស្របតាមការចាំបាច់ ឬ ការតម្រូវដែលមានកំណត់នៅ ក្នុងផែនការអភិវឌ្ឍន៍ទេសចរណ៍ ។

មាត្រា ៣១._

ដើម្បីអនុវត្តឱ្យស្របតាមមាត្រា ១០ នៃជំពូកទី ៣ និងបទប្បញ្ញត្តិដែលមានចែងក្នុង ជំពូកទី ៥ នៃច្បាប់នេះ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទេសចរណ៍ត្រូវចេញប្រកាស ដើម្បីគ្រប់គ្រងការផ្តល់ អាជ្ញាបណ្ណលើសកម្មភាពអាជីវកម្មទេសចរណ៍ តាមផ្នែកដែលក្រសួងទេសចរណ៍ទទួលខុស ត្រូវជាចម្បង ។

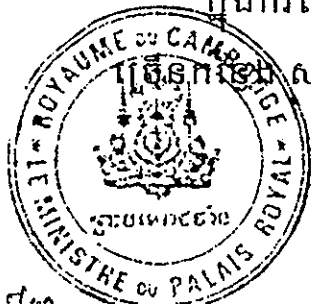
ក្រសួងទេសចរណ៍ព្រមទាំងក្រសួង ស្ថាប័ន និងអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធ ត្រូវសហការចេញ ប្រកាសរួម ដើម្បីគ្រប់គ្រងផ្នែកដែលមានការទទួលខុសត្រូវរួមឱ្យស្របតាមមាត្រា ១១ នៃ ជំពូកទី ៣ និងបទប្បញ្ញត្តិនៃជំពូកទី ៥ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៣២._

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទេសចរណ៍ ត្រូវចេញប្រកាសអំពីប្រភេទនៃសកម្មភាពអាជីវកម្មទេស- ចរណ៍ដែលតម្រូវឱ្យមានអាជ្ញាបណ្ណពីក្រសួងទេសចរណ៍ ឬ ពីរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

គ្មានបុគ្គលណាម្នាក់អាចប្រកបអាជីវកម្មទេសចរណ៍បានទេ ប្រសិនបើបុគ្គលនោះមិន បានទទួលការផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍ពីក្រសួងទេសចរណ៍ ឬ ពីរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។ ក្នុងករណីដែលអាជីវកម្មច្រើនប្រភេទត្រូវបានប្រតិបត្តិ ដោយបុគ្គលតែម្នាក់ ចេញពីទីតាំង តែមួយ ប្រភេទអាជីវកម្មនីមួយៗត្រូវតែមានអាជ្ញាបណ្ណផ្សេងៗគ្នា ប្រៀបធៀបជាអាជីវកម្មផ្សេង គ្នាដែលប្រតិបត្តិចេញពីទីតាំងផ្សេងគ្នាយ៉ាងដូច្នោះដែរ ។

ក្នុងករណីដែលបុគ្គលម្នាក់មានអាជីវកម្មទេសចរណ៍មួយប្រភេទ ហើយមានសាខា ច្រើនកន្លែង សាខានីមួយៗនោះត្រូវតែមានអាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍ ។

Handwritten signature or mark.

មាត្រា ៣៣._

អាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍ ដែលចេញដោយក្រសួងទេសចរណ៍ ឬ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោម ជាតិ មិនធ្វើឱ្យប្រតិបត្តិការទេសចរណ៍រួចផុតពីកាតព្វកិច្ចក្នុងការចុះបញ្ជីពាណិជ្ជកម្ម ឬ ទទួល ការអនុញ្ញាតពីក្រសួង ស្ថាប័ន និងអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធដែលតម្រូវដោយច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិ ជាធរមានឡើយ ។ ក្រសួងទេសចរណ៍សហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័ន និងអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃដំណើរការផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍ ។

មាត្រា ៣៤._

ក្រសួងទេសចរណ៍ ដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយផ្នែកឯកជន ក្រសួង ស្ថាប័ន និងអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធត្រូវកំណត់ស្តង់ដារអប្បបរមា និងលក្ខណវិនិច្ឆ័យដទៃទៀតសម្រាប់ ប្រភេទនីមួយៗនៃអាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍ ដែលរៀបចំឡើងដើម្បីបង្កើត កែលម្អ និងរក្សា គុណភាពសេវាកម្មទេសចរណ៍ ។

លក្ខណវិនិច្ឆ័យទាំងនោះត្រូវឱ្យស្របទៅតាមប្រភេទនីមួយៗនៃអាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍ និងត្រូវមានទំនាក់ទំនងជាមួយកម្មវត្ថុមួយចំនួន ឬ ទាំងអស់ក្នុងចំណោមកម្មវត្ថុទាំងឡាយ ដូចខាងក្រោម :

ក-សញ្ញាតិ គុណវុឌ្ឍ បទពិសោធន៍ ចំណេះដឹង និងអត្តចរិតរបស់ប្រតិបត្តិករ និងបុគ្គលិកសំខាន់ៗ ។

ខ-ទីតាំង អគារ បរិក្ខារ ការចុះបញ្ជី និងសមត្ថភាពហិរញ្ញវត្ថុរបស់ប្រតិបត្តិករ ។

លក្ខណវិនិច្ឆ័យសម្រាប់ប្រភេទនៃអាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍នីមួយៗ ត្រូវកំណត់ដោយ ប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទេសចរណ៍ ។

មាត្រា ៣៥._

លក្ខណវិនិច្ឆ័យសម្រាប់ការចេញអាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍ឱ្យមគ្គុទ្ទេសក៍ទេសចរណ៍ ត្រូវមានជាអាទិ៍ដូចខាងក្រោម :

ក-ត្រូវតែជាបុគ្គលដែលមានសញ្ជាតិខ្មែរ និងមានអាយុចាប់ពី ១៨ ឆ្នាំឡើង

ksl

ខ-មានវិញ្ញាបនបត្រជំនាញមគ្គុទ្ទេសក៍ទេសចរណ៍ ដែលការបណ្តុះបណ្តាល ត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយក្រសួងទេសចរណ៍ ។

លក្ខណវិនិច្ឆ័យផ្សេងទៀតដើម្បីផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណឱ្យមគ្គុទ្ទេសក៍ទេសចរណ៍ ត្រូវកំណត់ ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៣៦._

ពាក្យស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍ ឬ ពាក្យស្នើសុំបន្តអាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍ ត្រូវធ្វើឡើង ដោយប្រតិបត្តិករទេសចរណ៍ជាសំណុំបែបបទ រួមទាំងឯកសារសម្គាល់ និង ព័ត៌មានផ្សេងៗ ទៀត ដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទេសចរណ៍ ។

ពាក្យស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍ត្រូវតែភ្ជាប់មកជាមួយនូវកម្រៃអាជ្ញាបណ្ណ ដែលត្រូវ បានកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទេសចរណ៍ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ៣៧._

ពាក្យស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍នឹងយកមកធ្វើការវិនិច្ឆ័យ នៅពេលដែលក្រសួង ទេសចរណ៍ ឬ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិពិនិត្យឃើញថា សាមីជនបានបំពេញត្រឹមត្រូវតាម ទម្រង់បែបបទនៃគំរូពាក្យស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍ ។

មាត្រា ៣៨._

ក្រសួងទេសចរណ៍ ឬ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិត្រូវពិនិត្យ និងវាយតម្លៃលើពាក្យស្នើសុំ អាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍ដោយផ្អែកលើព័ត៌មានដែលបានទទួល ឬ សាកសួរបន្ថែមទៀតតាម ការចាំបាច់ ។

ក្រសួងទេសចរណ៍ ឬ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិត្រូវជូនដំណឹងទៅអ្នកស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណ ទេសចរណ៍អំពីសេចក្តីសម្រេចឯកភាពផ្តល់ឱ្យ ឬ មិនឯកភាពផ្តល់ឱ្យក្នុងរយៈពេល ២៨ (ម្ភៃ ប្រាំបី) ថ្ងៃ ចាប់ពីថ្ងៃបានទទួលពាក្យស្នើសុំពេញលេញ ។ ក្នុងករណីមិនឯកភាពផ្តល់ឱ្យអាជ្ញា-

បណ្ណទេសចរណ៍ ក្រសួងទេសចរណ៍ ឬ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិត្រូវបញ្ជាក់ពីមូលហេតុ ទៅសាមីជន ។

Handwritten signature or mark.

មន្ត្រីក្រសួងទេសចរណ៍ ឬ មន្ត្រីរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិដែលទទួលខុសត្រូវក្នុងការ
ពិនិត្យ និងវាយតម្លៃពាក្យស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងផលប្រយោជន៍
ផ្ទាល់ខ្លួន ពុំអាចឱ្យចូលរួមក្នុងដំណើរការអនុម័តលើពាក្យស្នើសុំនេះទេ ។

មាត្រា ៣៩._

អាជ្ញាបណ្ណដែលបានចេញក្រោមច្បាប់នេះ ត្រូវមានលក្ខខណ្ឌដែលអ្នកទទួល ត្រូវ
អនុវត្តតាម ។ លក្ខខណ្ឌទាំងនោះ មានដូចតទៅ ៖

ក-អនុវត្តតាមផែនការ បទដ្ឋានស្តីពីសំណង់អគារ សុវត្ថិភាពអគ្គិភ័យ សុខភាព
ម្ហូបអាហារ អនាម័យ កម្លាំងពលកម្ម ពន្ធ ច្បាប់ និង បទប្បញ្ញត្តិដទៃទៀត ដែលទាក់ទងទៅ
នឹងសកម្មភាព ទីបរិវេណ បរិក្ខារ និយោជិត និងប្រតិបត្តិការអាជីវកម្មទេសចរណ៍ ។

ខ-អនុវត្តតាមស្តង់ដារ និងការតម្រូវដែលបានចេញដោយក្រសួងទេសចរណ៍
ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៣ នៃច្បាប់នេះ ។

គ-អនុវត្តតាមប្រព័ន្ធចំណាត់ថ្នាក់ ដែលបានចេញដោយក្រសួងទេសចរណ៍
ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៤ និងមាត្រា ២៥ នៃច្បាប់នេះ ។

ឃ-អនុវត្តតាមវិធានការធានាគុណភាព ដែលចេញដោយក្រសួងទេសចរណ៍
ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៨ នៃច្បាប់នេះ និងមិនប្រឌិតព័ត៌មានអំពីស្លាកសញ្ញាពិសេស ស្លាក
សញ្ញាបញ្ជាក់គុណភាព ការទទួលស្គាល់គុណភាព រង្វាន់ ឬ ការលើកទឹកចិត្តដែលអាជីវកម្ម
នោះ មិនមានត្រឹមត្រូវនោះឡើយ ។

ង-ប្រសិនបើអាជីវកម្មទេសចរណ៍ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យមានចំណាត់ថ្នាក់កម្រិតណា
មួយដូចមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ២៤ និងមាត្រា ២៥ នៃច្បាប់នេះ ចំណាត់ថ្នាក់នោះ ត្រូវតែ
ដាក់តាំងនៅកន្លែងដែលងាយមើលឃើញក្នុងទីតាំងអាជីវកម្មរបស់ម្ចាស់អាជ្ញាបណ្ណ ហើយ
ត្រូវតែបញ្ជាក់នូវគ្រប់ការធ្វើការងាររកទីផ្សារ ការផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម និងការសរសេរឆ្លើយ
ឆ្លង ។

ច-អនុវត្តតាមក្រមប្រតិបត្តិវិជ្ជាជីវៈ និងក្រមសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈ ដែលចេញដោយ
ក្រសួងទេសចរណ៍ ឬ ដោយសមាគមឧស្សាហកម្មទេសចរណ៍ ដែលមានការយល់ព្រមពី
ក្រសួងទេសចរណ៍ សម្រាប់អាជីវកម្មទេសចរណ៍ប្រភេទនោះ ។

២៧

ឆ-ផ្តល់ព័ត៌មានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដល់ក្រសួងទេសចរណ៍ ឬ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ក្នុងរយៈពេល ១៤ (ដប់បួន) ថ្ងៃ ក្រោយពីមានការផ្លាស់ប្តូរចំណុចពិស្តារណាមួយដែលទាក់ទងទៅនឹងអាជីវកម្មរបស់ម្ចាស់អាជ្ញាបណ្ណ ។

ជ-ផ្តល់ជូនក្រសួងទេសចរណ៍ ឬ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិឱ្យ បានទាន់ពេលវេលាស្ថិតិ និងព័ត៌មានផ្សេងៗដែលទាក់ទងនឹងអាជីវកម្មទេសចរណ៍ តាមការស្នើសុំ និងការតម្រូវដោយក្រសួងទេសចរណ៍ ឬ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

ឈ-ដាក់តាំងអាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍ នៅទីកន្លែងដែលងាយមើលឃើញច្បាស់ក្នុងទីបរិវេណធ្វើអាជីវកម្មរបស់អ្នកទទួលអាជ្ញាបណ្ណ ។

ញ-ធានាថាលេខចុះបញ្ជី និងប្រភេទអាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍ត្រូវបញ្ជាក់ រាល់ពេលសរសេរឆ្លើយឆ្លងជាមួយបណ្តាងដៃត្រូវពាក់ព័ន្ធ និងដៃគូអាជីវកម្ម ។

ចំពោះលក្ខខណ្ឌពិសេសផ្សេងៗទៀត ដែលតម្រូវសម្រាប់ប្រភេទអាជ្ញាបណ្ណនីមួយៗ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទេសចរណ៍ ។

មាត្រា ៤០.-

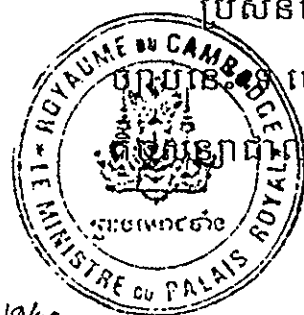
ភ្នាក់ងារទេសចរណ៍ និងការីទេសចរណ៍ ដើម្បីធានាដល់អាជីវកម្ម និង ការពារអតិថិជនត្រូវកត់ប្រាក់ធានាក្នុងធនាគារជាសាច់ប្រាក់ ឬ ជាការធានារបស់ធនាគារ តាមទំហំមួយដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទេសចរណ៍ ។

នីតិវិធី និងសេចក្តីតម្រូវលើការគ្រប់គ្រងប្រាក់កក់ធានា និងការផ្លាស់ប្តូរនៃប្រាក់កក់ធានាក្នុងធនាគារ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទេសចរណ៍ ។

មាត្រា ៤១.-

ប្រសិនបើ អ្នកស្នើសុំឆ្លើយតបទៅនឹងលក្ខណវិនិច្ឆ័យ និងការតម្រូវដូចមានចែងក្នុងជំពូកទី ៥ នៃច្បាប់នេះ ក្រសួងទេសចរណ៍ ឬ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវចេញអាជ្ញាបណ្ណដែលមានសុពលភាពអប្បបរមា ០១ (មួយ) ឆ្នាំ ដល់អ្នកស្នើសុំ ។

ប្រសិនបើ អ្នកស្នើសុំពុំបានបំពេញទៅតាមលក្ខខណ្ឌ ដូចមានចែងក្នុងជំពូកទី ៥ នៃច្បាប់នេះ ហើយបើក្រសួងទេសចរណ៍ ឬ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ យល់ព្រមទទួលយកលក្ខណវិធីអក្សរពីអ្នកស្នើសុំក្នុងការអនុវត្ត តាមលក្ខណវិនិច្ឆ័យ និងសេចក្តី

Kol

តម្រូវនោះ ក្រសួងទេសចរណ៍ ឬ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ អាចចេញនូវអាជ្ញាបណ្ណបណ្តោះអាសន្នដែលមានសុពលភាពរយៈពេល ៩០ (កៅសិប) ថ្ងៃ ក្រោយពេលដែលអ្នកស្នើសុំបានបង់កម្រៃអាជ្ញាបណ្ណរួច ។

ក្នុងរយៈពេលកំណត់នៃកិច្ចសន្យា បើពិនិត្យឃើញថា ម្ចាស់អាជ្ញាបណ្ណបណ្តោះអាសន្នបានអនុវត្តទៅតាមលក្ខណវិនិច្ឆ័យ និងការតម្រូវទាំងអស់រួចហើយ ក្រសួងទេសចរណ៍ ឬ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិត្រូវសម្រេចផ្តល់ឱ្យនូវអាជ្ញាបណ្ណពេញសិទ្ធិដល់អ្នកស្នើសុំ ។ ផ្ទុយទៅវិញ ក្នុងករណីដែលអ្នកស្នើសុំមិនបានបំពេញតាមលក្ខខណ្ឌនៃកិច្ចសន្យា ហើយនៅតែបន្តធ្វើអាជីវកម្មលើអាជ្ញាបណ្ណបណ្តោះអាសន្នដែលអស់សុពលភាព ត្រូវចាត់ទុកថាជាការធ្វើអាជីវកម្មដោយគ្មានអាជ្ញាបណ្ណ ។

មាត្រា ៤២._

ម្ចាស់អាជ្ញាបណ្ណ ត្រូវតែដាក់ពាក្យសុំបន្តអាជ្ញាបណ្ណឱ្យ បាន ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ យ៉ាងតិចមុនថ្ងៃផុតកំណត់សុពលភាពអាជ្ញាបណ្ណ ដោយភ្ជាប់មកជាមួយនូវប្រាក់កម្រៃអាជ្ញាបណ្ណព្រមទាំងឯកសារ និងព័ត៌មានផ្សេងៗដែលបានកំណត់នៅក្នុងប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទេសចរណ៍ ។

មាត្រា ៤៣._

អាជ្ញាបណ្ណមគ្គុទ្ទេសក៍ទេសចរណ៍ដែលចេញនៅក្រោមច្បាប់នេះ មិនអាចធ្វើការផ្ទេរ ឬ លក់បានទេ ដោយសារតែអាជ្ញាបណ្ណនេះផ្អែកលើគុណវុឌ្ឍបុគ្គល និង បទពិសោធន៍របស់ម្ចាស់អាជ្ញាបណ្ណ ។

អាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍ដទៃផ្សេងទៀតដែលចេញនៅក្រោមច្បាប់នេះអាចផ្ទេរ ឬ លក់ក្រោមលក្ខខណ្ឌដូចតទៅ :

ក-ម្ចាស់អាជ្ញាបណ្ណត្រូវដាក់ពាក្យសុំផ្ទេរ ឬ លក់អាជ្ញាបណ្ណមកក្រសួងទេសចរណ៍ ឬ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ តាមគំរូដែលបានកំណត់ និងដោយភ្ជាប់មកជាមួយនូវសោហ៊ុយសេវាកម្ម ឬ លក់អាជ្ញាបណ្ណ ឯកសាររួមទាំងព័ត៌មានផ្សេងៗទៀតដែលកំណត់ដោយក្រសួង

Handwritten signature or mark.

ខ-បុគ្គលជាអ្នកទទួលអាជ្ញាបណ្ណពីការផ្ទេរ ឬទិញអាជ្ញាបណ្ណត្រូវបំពេញរាល់ លក្ខខណ្ឌតម្រូវស្តីពីការចេញអាជ្ញាបណ្ណរបស់ក្រសួងទេសចរណ៍ ដូចមានចែងក្នុងជំពូកទី ៥ នៃច្បាប់នេះ ។

គ-ការផ្ទេរ ឬ ការលក់អាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍នេះអាចប្រព្រឹត្តទៅបាន លុះត្រា ណាតែម្ចាស់អាជ្ញាបណ្ណបានបំពេញកាតព្វកិច្ចពន្ធ តាមច្បាប់ជាធរមាន និងបានដោះស្រាយ រួចរាល់នូវបញ្ហាផ្សេងៗទៀត ជាមួយបណ្តាភាគីពាក់ព័ន្ធរបស់ខ្លួន ឬ បុគ្គលជាអ្នកទទួលអាជ្ញា- បណ្ណពីការផ្ទេរ ឬ ការទិញអាជ្ញាបណ្ណ យល់ព្រមជាលាយលក្ខណ៍អក្សរបំពេញកាតព្វកិច្ចពន្ធ ឬ ដោះស្រាយបញ្ហាសេសសល់ទាំងនោះ លើកលែងតែមានកិច្ចព្រមព្រៀងជាលាយលក្ខណ៍ អក្សរផ្សេងពីនេះ រវាងភាគីពាក់ព័ន្ធ ។

ឃ-ក្នុងករណីដែលអាជ្ញាបណ្ណជាអាជ្ញាបណ្ណបណ្តោះអាសន្ន បុគ្គលជាអ្នកទទួល អាជ្ញាបណ្ណពីការផ្ទេរ ឬ ការទិញអាជ្ញាបណ្ណ ត្រូវផ្តល់ជូនក្រសួងទេសចរណ៍ ឬ រដ្ឋបាលថ្នាក់ ក្រោមជាតិនូវការយល់ព្រមជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៅក្នុងការបំពេញលក្ខខណ្ឌដែលនៅ សល់ក្នុងរយៈពេលនៅសល់ ។

មាត្រា ៤៤.-

ប្រសិនបើក្រសួងទេសចរណ៍ ឬ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិរកឃើញថា ម្ចាស់អាជ្ញាបណ្ណ ទេសចរណ៍ បានផ្តល់ព័ត៌មានមិនពិតទាក់ទងទៅនឹងការដាក់ពាក្យសុំ ឬ ខកខានក្នុងការ អនុវត្តតាមលក្ខខណ្ឌទាំងអស់ ឬ លក្ខខណ្ឌណាមួយនៃអាជ្ញាបណ្ណ ក្រសួងទេសចរណ៍ ឬ រដ្ឋ- បាលថ្នាក់ក្រោមជាតិអាចលុបចោលអាជ្ញាបណ្ណ ល្អរអាជ្ញាបណ្ណ ឬ បញ្ចុះថ្នាក់អាជ្ញាបណ្ណនោះ ទៅជាអាជ្ញាបណ្ណបណ្តោះអាសន្ន ដោយធ្វើការជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ៣០ (សាម សិប) ថ្ងៃ ជាមុនទៅកាន់ម្ចាស់អាជ្ញាបណ្ណ ។ សេចក្តីជូនដំណឹងអំពីការលុប ការល្អរ ឬ ការ បញ្ចុះថ្នាក់អាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍នេះ ត្រូវមានបញ្ជាក់ហេតុផលច្បាស់លាស់ ។

នៅក្នុងស្ថានភាពបន្ទាន់ដែលក្រសួងទេសចរណ៍ ឬ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិពិនិត្យ ឃើញថា ការបន្តប្រតិបត្តិការអាជីវកម្មទេសចរណ៍មួយ បង្កឱ្យមានហានិភ័យធ្ងន់ធ្ងរភ្លាមៗ ដូចជា ការប្រើប្រាស់ ឬ សន្តិសុខ ក្រសួងទេសចរណ៍ ឬ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិអាច លុបចោល ឬ បញ្ចុះថ្នាក់អាជ្ញាបណ្ណនោះជាបន្ទាន់ ដោយបញ្ជាក់ហេតុផលច្បាស់លាស់ ។

ksl

ការលុបចោល ការល្អ ឬ ការបញ្ចុះថ្នាក់អាជ្ញាបណ្ណ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រានេះ មិន ធ្វើឱ្យម្ចាស់អាជ្ញាបណ្ណរួចផុតពីការទទួលខុសត្រូវចំពោះបទល្មើស និង ទោសប្បញ្ញត្តិ ដែល មានកំណត់ក្នុងជំពូកទី ១០ នៃច្បាប់នេះ និងច្បាប់ជាធរមានដទៃទៀតឡើយ ។

លក្ខខណ្ឌ និងនីតិវិធីនៃការលុប ការល្អ ឬ ការបញ្ចុះថ្នាក់អាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍ មក ជាអាជ្ញាបណ្ណបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទេសចរណ៍ ។

មាត្រា ៤៥._

ក្នុងករណី ដែលម្ចាស់អាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍មិនបំពេញទៅតាមលក្ខណវិនិច្ឆ័យ ឬ ការ តម្រូវផ្សេងៗ សម្រាប់អាជ្ញាបណ្ណដោយសារតែហេតុផលមរណភាពរបស់ម្ចាស់អាជ្ញាបណ្ណ ទេសចរណ៍ ឬ របស់អ្នកចាត់ការ ឬ ដោយហេតុផលស្របច្បាប់ដែលហួសពីការត្រួតត្រារបស់ ម្ចាស់អាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍ និងមានលក្ខណៈអាចទទួលយកបាន ក្រសួងទេសចរណ៍ ឬ រដ្ឋ- បាលថ្នាក់ក្រោមជាតិអាចផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍បណ្តោះអាសន្នដល់ម្ចាស់អាជ្ញាបណ្ណ ទេសចរណ៍ ទាយាទ ឬ បុគ្គលដែលមានការទទួលខុសត្រូវ នៅក្នុងការរំលាយក្រុមហ៊ុន ដើម្បី សម្រួល កែតម្រូវបញ្ហាតាមលំដាប់លំដោយ ឬ ដើម្បីផ្ទេរអាជីវកម្មនោះ ។

មាត្រា ៤៦._

បុគ្គលណាម្នាក់ដែលគិតថា បានទទួលរងគ្រោះដោយសារសេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រសួង ទេសចរណ៍ ឬ របស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិអំពីការបដិសេធ ការល្អ ការលុប ការបញ្ចុះថ្នាក់ ឬ ការសម្រេចដែលមានការពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗដូចមានចែងក្នុងជំពូកទី ៥ នៃច្បាប់នេះ អាចធ្វើ លិខិតតវ៉ាទៅរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទេសចរណ៍ ឬ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ក្នុងរយៈពេល ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃបន្ទាប់ពីបានទទួលសេចក្តីជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរស្តីពីការសម្រេច ណាមួយ ដូចរៀបរាប់ខាងលើ ។

បន្ទាប់ពីបានទទួលលិខិតតវ៉ា ក្រសួងទេសចរណ៍ ឬ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ អាចធ្វើ ការល្អសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួន ហើយធ្វើការសម្រេចជាថ្មីឡើងវិញ ក្នុងរយៈពេល ៦០ (ហុក

1/1

មាត្រា ៤៧._

ក្រសួងទេសចរណ៍ ឬ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវរក្សាបញ្ជីអាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍ ត្រូវបោះពុម្ពរាល់សេចក្តីសម្រេច រួមទាំងការបដិសេធ ការផ្តល់ឱ្យ ការលុបចោល ការបញ្ជូន ការបញ្ចុះថ្នាក់នៃអាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍នៅក្នុងព្រឹត្តិបត្រ និង/ឬគេហទំព័ររបស់ខ្លួន ។

សាធារណជនអាចសុំពិនិត្យមើលបញ្ជីអាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍ នៅក្រសួងទេសចរណ៍ ឬ ទីស្នាក់ការរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិបានគ្រប់ពេលម៉ោងធ្វើការ និងអាចស្នើសុំថតចម្លងកសាងនោះបាន ។

ជំពូកទី ៦

កាតព្វកិច្ចរបស់ភាគីពាក់ព័ន្ធលើវិស័យទេសចរណ៍

មាត្រា ៤៨._

ប្រតិបត្តិករទេសចរណ៍រួមទាំងភ្នាក់ងារ និយោជិត និងអ្នកជាប់កិច្ចសន្យាទាំងអស់ ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចដូចតទៅ :

ក-អនុវត្តតាមច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងស្តង់ដារ ក្រមប្រតិបត្តិវិជ្ជាជីវៈ ក្រមសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈ និងលក្ខខណ្ឌនានានៃអាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍ ។

ខ-អនុវត្តតាមច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយ ដែលប៉ះពាល់ទៅលើ ឬ ទទួលរងការប៉ះពាល់ដោយវិស័យទេសចរណ៍ ដូចជាការកំណត់នគរូបនីយកម្ម ការសាងសង់អគារ សុវត្ថិភាព អគ្គិភ័យ សន្តិសុខ សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ បរិស្ថាន សុខភាព អនាម័យ ម្ហូបអាហារ ការងារ កាតព្វកិច្ចពន្ធ គណនេយ្យ និងហិរញ្ញវត្ថុ ការការពារ មរតកវប្បធម៌ មរតកធម្មជាតិ និងច្បាប់ស្តីពីចរាចរណ៍ផ្លូវគោក ។

គ-ការពារប្រយោជន៍ជាតិ និងប្រយោជន៍ទេសចរ និងចូលរួមចំណែកនៅក្នុងការថែរក្សាធនធានធម្មជាតិ មិនបំពុល ឬ មិនបំផ្លាញបរិស្ថាន ការពារនិងអភិរក្សមរតកវប្បធម៌ សិល្បៈ ប្រពៃណី ទំនៀមទម្លាប់ របស់ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរក្នុងរាល់សកម្មភាពទេសចរណ៍

ដូចខាងលើ ។

ឃ-ផ្តល់ដល់ទេសចរនូវព័ត៌មានពិតច្បាស់លាស់ និងទទួលខុសត្រូវផ្តល់សេវាកម្ម

ksl

ដូចដែលបានសន្យា ព្រមទាំងមានវិធានការសមស្របដើម្បីថែទាំទ្រព្យសម្បត្តិ ការពារសន្តិសុខ និងសុវត្ថិភាពដល់ទេសចរក្នុងពេលដែលទេសចរស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួន ។

ង-ប្តឹង ឬ រាយការណ៍ជាបន្ទាន់ទៅនគរបាលទេសចរណ៍ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ឬ សមត្ថកិច្ចទេសចរណ៍ដែលនៅជិតបំផុត ក្នុងករណីដឹង ឬ មានការសង្ស័យថា មានការប្រព្រឹត្តបទល្មើស ការជួញដូរ និង ការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន ការជួញដូរនិងការបង្ខាំងមនុស្ស ការជួញដូរកុមារ ការធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ការផ្សព្វផ្សាយរូបភាព និង សម្ភារៈអាសអាភាស ឬ ប្រព្រឹត្តបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌផ្សេងៗទៀត ។

ច-អ្នកគ្រប់គ្រងសណ្ឋាគារ ឬ សេវាកម្មស្នាក់នៅទេសចរណ៍ ត្រូវកត់ត្រាទុកអត្តសញ្ញាណរបស់អតិថិជន និងព័ត៌មានផ្សេងៗទៀតនៅពេលចូលស្នាក់នៅ ។

ឆ-សហការនៅក្នុងកិច្ចការអធិការកិច្ច ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៦០ នៃច្បាប់នេះ ។

ជ-ប្រតិបត្តិស្របតាមក្រមសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈរបស់អង្គការទេសចរណ៍ពិភពលោក ឱ្យ បានល្អ ។

ឈ-អនុវត្តឱ្យ បានខ្ជាប់ខ្ជួននូវលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៩ និង លក្ខខណ្ឌដទៃផ្សេងទៀតដែលមានចែងក្នុងជំពូកទី ៥ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៤៩._

មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចដែលពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យទេសចរណ៍ ត្រូវមានកាតព្វកិច្ច ដូចតទៅ :

- ក-ផ្តល់ដល់ទេសចរនូវព័ត៌មានឥតលាក់លៀម និងមិនលំអៀង ។
- ខ-ជួយយកអាសាដោយភាពស្មោះត្រង់ និងផ្តល់ភាពរាក់ទាក់ក្នុងនាមជាម្ចាស់ផ្ទះ ។
- គ-សម្រួលការធ្វើដំណើរដល់ទេសចរ សម្រួលកិច្ចការលិខិតស្នាម និង បែបបទនានាឱ្យ សាមញ្ញ ។

ឃ-មិនរើសអើងសញ្ជាតិ ពូជសាសន៍ ពណ៌សម្បុរ និងសាសនា ។

ង-ចាត់វិធានការចាំបាច់ ដើម្បីការពារថែរក្សាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ទេសចរ និងសុវត្ថិភាព ។

ច-ប្រតិបត្តិស្របតាមក្រមសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈរបស់អង្គការទេសចរណ៍ពិភពលោក ឱ្យបានល្អ ។

មាត្រា ៥០.-

ទេសចរ ឬ អ្នកធ្វើដំណើរកម្សាន្តត្រូវមានកាតព្វកិច្ចដូចតទៅ ៖

- ក-គោរពច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិជាធរមានរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។
- ខ-គោរពប្រពៃណី ទំនៀមទម្លាប់ និងវប្បធម៌ខ្មែរ និងមិនត្រូវចូលរួមក្នុងសកម្មភាពណាមួយដែលបំពាន ឬ ធ្វើឱ្យខូចដល់វប្បធម៌ខ្មែរ ។
- គ-មិនត្រូវធ្វើឱ្យខូចខាតដល់បរិស្ថាន ឬ មរតកវប្បធម៌ និងមរតកធម្មជាតិ ។
- ឃ-មិនត្រូវចូលរួមក្នុងសកម្មភាពណាមួយដែលពាក់ព័ន្ធដល់ការជួញដូរ និងការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន ការជួញដូរនិងការបង្កាំងមនុស្ស ការជួញដូរកុមារ ការធ្វើអាជីវកម្មផ្លូវភេទ ការផ្សព្វផ្សាយរូបភាព និង សម្ភារៈអាសអាភាស ការលាងលុយកខ្វក់ និងការបង្កឱ្យមានអសន្តិសុខក្នុងសង្គម ។
- ង-មិនធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់សណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម និងសុខុមាលភាពជាទូទៅ ។
- ច-មិនត្រូវគំរាមកំហែងដល់សន្តិសុខ ឬ ជាប់ពាក់ព័ន្ធដល់ក្រុមភេរវកម្ម ។
- ឆ-អនុវត្តឱ្យបានខ្ជាប់ខ្ជួននូវក្រមប្រតិបត្តិវិជ្ជាជីវៈ និងក្រមសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈដែលចេញដោយក្រសួងទេសចរណ៍ ឬ ដែលបង្កើតឡើងដោយសមាគមឧស្សាហកម្មទេសចរណ៍ ហើយយល់ព្រមដោយក្រសួងទេសចរណ៍ ។

ជ-ប្រតិបត្តិស្របតាមក្រមសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈរបស់អង្គការទេសចរណ៍ពិភពលោក ឱ្យបានល្អ ។

ឈ-ចំពោះទេសចរ ឬ អ្នកធ្វើដំណើរកម្សាន្តជាជនបរទេសមិនត្រូវប្រើប្រាស់ទិសដៅទេសចរណ៍ ជាឱកាសដើម្បីស្វែងរកការងារ ឬ ការតាំងលំនៅឋាន ។

មាត្រា ៥១.-

ក្រសួងទេសចរណ៍ត្រូវរៀបចំបង្កើត និងបំផុសឱ្យមានការបង្កើតក្រមប្រតិបត្តិវិជ្ជាជីវៈ និងក្រមសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈ ដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រសួង ស្ថាប័ន និងអាជ្ញាធរសមាគម ឧស្សាហកម្មទេសចរណ៍ និងអ្នកដែលពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀត ។

Kst

មាត្រា ៥២._

ក្រសួងទេសចរណ៍អាចផ្ទេរការទទួលខុសត្រូវ ចំពោះការបង្កើតក្រុមប្រតិបត្តិវិជ្ជាជីវៈ និងក្រុមសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈ ទៅឱ្យសមាគមឧស្សាហកម្មទេសចរណ៍ដែលពាក់ព័ន្ធ នៅពេលដែលសមាគមឧស្សាហកម្មទេសចរណ៍នោះ ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយមានតំណាងគ្រប់គ្រាន់ និងមានប្រសិទ្ធភាព ។ ប្រសិនបើក្រសួងទេសចរណ៍ស្នើឱ្យសមាគមឧស្សាហកម្មទេសចរណ៍បង្កើត ឬ ធ្វើឱ្យប្រសើរនូវក្រុមប្រតិបត្តិវិជ្ជាជីវៈ និងក្រុមសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈ សមាគមឧស្សាហកម្មទេសចរណ៍ត្រូវទទួលធ្វើការងារនេះ ដោយពិគ្រោះយោបល់ជាមួយសមាជិករបស់ខ្លួន និងអ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀត ហើយដាក់ឱ្យសេចក្តីព្រាងក្រុមប្រតិបត្តិវិជ្ជាជីវៈ និងក្រុមសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈនោះទៅក្រសួងទេសចរណ៍ ដើម្បីពិនិត្យ និងសម្រេច ។

មាត្រា ៥៣._

ក្រុមប្រតិបត្តិវិជ្ជាជីវៈ និងក្រុមសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈដែលចេញដោយក្រសួងទេសចរណ៍ត្រូវភ្ជាប់កាតព្វកិច្ចលើអ្នកដែលពាក់ព័ន្ធ ហើយអាចប្រើជាលក្ខខណ្ឌសម្រាប់ការចេញទិដ្ឋាការទេសចរណ៍តាមការស្នើសុំរបស់ក្រសួងទេសចរណ៍ ។

ក្រុមប្រតិបត្តិវិជ្ជាជីវៈ និងក្រុមសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈដែលបានបង្កើតឡើងដោយសមាគមឧស្សាហកម្មទេសចរណ៍ និងយល់ព្រមដោយក្រសួងទេសចរណ៍ ត្រូវភ្ជាប់កាតព្វកិច្ចលើសមាជិករបស់ខ្លួន ហើយសមាគមត្រូវចាត់វិធានការសមស្រប ដើម្បីធានាឱ្យសមាជិករបស់ខ្លួនអនុវត្តតាម ។

ជំពូកទី ៧

ការដោះស្រាយវិវាទទេសចរណ៍

មាត្រា ៥៤._

ក្រសួងទេសចរណ៍ត្រូវរៀបចំបង្កើតគណៈកម្មការមួយហៅថា "គណៈកម្មការដោះស្រាយវិវាទទេសចរណ៍" ដើម្បីសម្របសម្រួល ដោះស្រាយវិវាទ និង ការប្រតិបត្តិតាមកាតព្វកិច្ចប្រកាសប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទេសចរណ៍ ត្រូវចេញប្រកាសដើម្បីផ្សព្វផ្សាយអំពីប្រភេទនៃវិវាទនានា ដែលក្រសួងមានតួនាទីជាអ្នកទទួលដោះស្រាយ ។

មាត្រា ៥៥._

ប្រភេទវិវាទដែលក្រសួងទេសចរណ៍ មានតួនាទីជាអ្នកទទួលសម្របសម្រួល និង ដោះស្រាយរួមមានវិវាទរវាងប្រតិបត្តិករអាជីវកម្មទេសចរណ៍ ភ្នាក់ងាររបស់គេ និយោជិត អ្នកជាប់កិច្ចសន្យា មន្ត្រីសមត្ថកិច្ចដែលពាក់ព័ន្ធនឹងទេសចរណ៍ ទេសចរ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធ ផ្សេងៗទៀត ។

គណៈកម្មការដោះស្រាយវិវាទទេសចរណ៍ ត្រូវពិចារណាដោះស្រាយវិវាទប្រកបដោយ យុត្តិធម៌ ។ ប្រសិនបើគណៈកម្មការមិនអាចដោះស្រាយវិវាទនោះបានទេ ភាគីណាមួយអាច បន្តរឿងក្តីនោះទៅតុលាការដើម្បីរកដំណោះស្រាយតាមផ្លូវច្បាប់ ។

ការចំណាយ និងសោហ៊ុយរបស់គណៈកម្មការដោះស្រាយវិវាទទេសចរណ៍ ត្រូវកំណត់ ដោយប្រកាសរួមរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទេសចរណ៍ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

ជំពូកទី ៨

ការងារប្រធានអនីតិជន

មាត្រា ៥៦._

អនីតិជនមិនត្រូវបានអនុញ្ញាត ឱ្យចូលទៅកាន់ទីបរិវេណមណ្ឌលកម្សាន្តទេសចរណ៍ សម្រាប់មនុស្សពេញវ័យឡើយ ។

មាត្រា ៥៧._

អ្នកគ្រប់គ្រង និងម្ចាស់អាជ្ញាបណ្ណនៃមណ្ឌលកម្សាន្តទេសចរណ៍សម្រាប់មនុស្សពេញ វ័យត្រូវហាមឃាត់ និងចាត់វិធានការសមស្របដើម្បីធានាថា មិនមានវត្តមានអនីតិជននៅ ក្នុងទីបរិវេណនោះ និងត្រូវត្រួតពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់អត្តសញ្ញាណបណ្ណអតិថិជនវ័យក្មេងទាំង អស់ដើម្បីធានាឱ្យមានការប្រតិបត្តិតាមកាតព្វកិច្ចក្រោមមាត្រានេះ ។

ប្រសិនបើមានការអនុវត្តមាត្រា ៥៦ និងមាត្រា ៥៧ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

Handwritten signature or mark.

ជំពូកទី ៩

ការអនុវត្ត អធិការកិច្ច និងការអនុវត្តច្បាប់

មាត្រា ៥៨._

ក្រសួងទេសចរណ៍ត្រូវដឹកនាំការងារអធិការកិច្ច :

ក-បញ្ជូនមន្ត្រីចុះត្រួតពិនិត្យ ធ្វើអធិការកិច្ចលើទីកន្លែងប្រកបអាជីវកម្ម លើទីបរិវេណ ឬ សម្ភារៈដែលបានប្រើប្រាស់ ឬ សង្ស័យថាបានប្រើប្រាស់សម្រាប់គោលបំណងអាជីវកម្មទេសចរណ៍ និងដែលបានប្រើប្រាស់ ឬ ដែលបានសង្ស័យថាបានប្រើប្រាស់ផ្ទុយនឹងច្បាប់ ។ ក្នុងការធ្វើអធិការកិច្ច ក្រសួងទេសចរណ៍អាចសហការ និងសម្របសម្រួលជាមួយមន្ត្រីពីក្រសួង ស្ថាប័ន និងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចផ្សេងៗទៀត ។

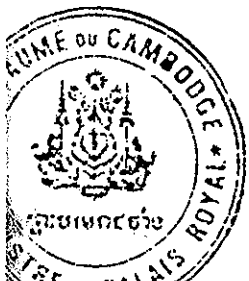
ខ-ប្រសិនបើទីបរិវេណប្រកបអាជីវកម្មនោះ ត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាលំនៅឋានផងដែរ ការធ្វើអធិការកិច្ចអាចប្រព្រឹត្តទៅបានតែក្នុងអំឡុងម៉ោងអាជីវកម្មប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា ៥៩._

មន្ត្រីអធិការកិច្ចត្រូវបង្ហាញអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណមុខងារ និងប័ណ្ណបេសកកម្ម ឬ លិខិតអនុញ្ញាតឱ្យបំពេញបេសកកម្មមុនចាប់ផ្តើមធ្វើអធិការកិច្ច ។ មន្ត្រីអធិការកិច្ចទេសចរណ៍ត្រូវមាននីតិសម្បទាជានគរបាលយុត្តិធម៌ ។

មាត្រា ៦០._

ម្ចាស់អាជ្ញាបណ្ណ ប្រតិបត្តិករទេសចរណ៍ និងបុគ្គលដែលកាន់កាប់ទីកន្លែងប្រកបអាជីវកម្ម ទីបរិវេណ ឬ សម្ភារៈបរិក្ខារជាកម្មវត្ថុនៃអធិការកិច្ច ត្រូវសហការជាមួយមន្ត្រីអធិការកិច្ចទេសចរណ៍ដោយផ្តល់ព័ត៌មានត្រឹមត្រូវពិតប្រាកដ គ្រប់គ្រាន់ និងការពន្យល់បកស្រាយរាល់ការចោទសួរណាមួយ ដើម្បីធានាឱ្យមន្ត្រីអធិការកិច្ច អាចអនុវត្តការកិច្ចបាន ។ គ្មានបុគ្គលណាម្នាក់អាចរារាំង បង្អាក់ ឬ ជ្រៀតជ្រែកក្នុងការងារអធិការកិច្ចដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះឡើយ ។

មាត្រា ៦១._

ប្រសិនបើមន្ត្រីអធិការកិច្ចពិនិត្យឃើញថាមានការរំលោភបំពានច្បាប់នេះ មន្ត្រីអធិការកិច្ចនោះអាចចាត់វិធានការតាមច្បាប់នេះ និងក្នុងករណីចាំបាច់ ត្រូវស្នើសុំឱ្យមាន កិច្ចសហការពីសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ ។ បើជាករណីធ្ងន់ធ្ងរត្រូវរាយការណ៍ ជាបន្ទាន់ជូនក្រសួង ទេសចរណ៍ដើម្បីចាត់វិធានការតាមច្បាប់ ។

ក្នុងករណីដែលពិនិត្យឃើញ ឬ មានហេតុផលជាមូលដ្ឋានអាចជឿជាក់ថាមានប្រព្រឹត្ត បទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ មន្ត្រីអធិការកិច្ចនោះត្រូវរាយការណ៍ជាបន្ទាន់ជូនព្រះរាជអាជ្ញា ឬ មន្ត្រី នគរបាលយុត្តិធម៌មានសមត្ថកិច្ចនៃតំបន់ពាក់ព័ន្ធនោះ ដើម្បីចាត់វិធានការតាមនីតិវិធីនៃ ច្បាប់ ។

មាត្រា ៦២._

ក្រសួងទេសចរណ៍ ឬ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិមានសិទ្ធិចាត់វិធានការចាំបាច់ ដើម្បី បញ្ឈប់ជាបន្ទាន់ និងបិទអាជីវកម្មណាដែលអាជ្ញាបណ្ណរបស់អាជីវកម្មនោះ ត្រូវបានលុបចោល ឬ ល្អ ឬ អាជីវកម្មណាដែលគ្មានអាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍ ។

ជំពូកទី ១០

ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៦៣._

ការពិន័យអន្តរការណ៍ ដែលកំណត់ដោយច្បាប់នេះ ត្រូវធ្វើដោយមន្ត្រីអធិការកិច្ច ទេសចរណ៍ និង/ឬនគរបាលទេសចរណ៍ ។ នីតិវិធី និងលក្ខខណ្ឌក្នុងការពិន័យអន្តរការណ៍ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទេសចរណ៍ ។

ការបែងចែកសមត្ថកិច្ចរវាងមន្ត្រីអធិការកិច្ចទេសចរណ៍ និងនគរបាលទេសចរណ៍ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទេសចរណ៍ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

Kat

មាត្រា ៦៤._

ការដាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ មិនធ្វើឱ្យអ្នកប្រព្រឹត្តអំពើនោះរួចផុតពីការទទួលខុសត្រូវ ខាងរដ្ឋប្បវេណី និង/ឬការទទួលខុសត្រូវខាងព្រហ្មទណ្ឌ ដែលមានចែងដោយច្បាប់ និងបទ- ប្បញ្ញត្តិជាធរមាន ។

មាត្រា ៦៥._

បុគ្គលណាដែលប្រកបអាជីវកម្មទេសចរណ៍ដោយគ្មានអាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍ ត្រូវ ទទួលពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ ដែលអប្បបរមាស្មើនឹង ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀល និងអតិបរមាមិនលើសពី ២០.០០០.០០០ (ម្ភៃលាន) រៀល ។ ទំហំទឹកប្រាក់នៃការពិន័យ អន្តរការណ៍សម្រាប់ប្រភេទអាជីវកម្មទេសចរណ៍នីមួយៗ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋ- មន្ត្រីក្រសួងទេសចរណ៍ ។

មាត្រា ៦៦._

ការប្រព្រឹត្តរំលោភលើកាតព្វកិច្ច ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤៨ នៃច្បាប់នេះ អាចជា កម្មវត្ថុនៃការពិន័យអន្តរការណ៍ ។ អំពើដែលជាកម្មវត្ថុ និងទំហំទឹកប្រាក់នៃការពិន័យអន្តរ- ការណ៍នេះ ត្រូវកំណត់លំអិតដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទេសចរណ៍ ។

មាត្រា ៦៧._

មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចដែលមិនគោរពតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ត្រូវទទួលទណ្ឌកម្ម ខាងរដ្ឋបាល ដោយមិនទាន់គិតពីទណ្ឌកម្មផ្សេងទៀតស្របតាមច្បាប់ និង បទប្បញ្ញត្តិជាធរ- មានឡើយ ។

មាត្រា ៦៨._

ទេសចរ ឬ អ្នកធ្វើដំណើរកម្សាន្តដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ៥០ នៃច្បាប់នេះ អាច ត្រូវលុបចោលទិដ្ឋាការទេសចរណ៍ ហើយបណ្តេញចេញ ឬ ហាមឃាត់វត្តមានក្នុងតំបន់ គោលដៅទេសចរណ៍នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្នុងរយៈពេលកំណត់ណាមួយ ដែលមិន លើសពី ០៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ឬ ជាអចិន្ត្រៃយ៍ ។

មាត្រា ៦៩._

ទេសចរ ឬ អ្នកធ្វើដំណើរកម្សាន្ត ដែលធ្វើឱ្យខូចខាតដល់បរិស្ថាន មរតកវប្បធម៌ ឬ មរតកធម្មជាតិ ត្រូវទទួលខុសត្រូវតាមច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន ។

មាត្រា ៧០._

អ្នកគ្រប់គ្រង ឬ ម្ចាស់មណ្ឌលកម្សាន្តទេសចរណ៍សម្រាប់មនុស្សពេញវ័យ ដែលប្រព្រឹត្ត ល្មើសនឹងមាត្រា ៥៧ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវទទួលពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ដល់ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ដោយមិនទាន់គិតដល់វិធានការរដ្ឋបាលផ្សេងទៀត ក្នុងករណីមិនរាងចាលត្រូវពិន័យជាប្រាក់ទ្វេដង ។

មាត្រា ៧១._

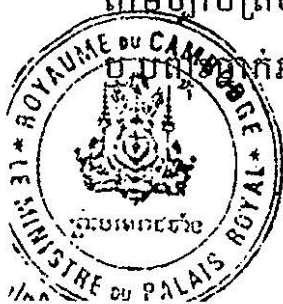
ប្រតិបត្តិករទេសចរណ៍ដែលមិនអនុញ្ញាត ឬ រារាំងមន្ត្រីអធិការកិច្ចទេសចរណ៍ បំពេញការងាររបស់ខ្លួនដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ត្រូវទទួលពិន័យអន្តរការណ៍ជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០ (មួយលាន) រៀល ដល់ ១០.០០០.០០០ (ដប់លាន) រៀល ដោយមិនទាន់គិតដល់វិធានការរដ្ឋបាលផ្សេងទៀត ក្នុងករណីមិនរាងចាលត្រូវពិន័យជាប្រាក់ទ្វេដង ។

មាត្រា ៧២._

ជនណាដែលបង្កឱ្យមានការប្រព្រឹត្តល្មើស ឬ ការពារអាជីវកម្មទេសចរណ៍ ដែលប្រព្រឹត្តរំលោភនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ត្រូវប្រឈមនឹងទណ្ឌកម្មខាងរដ្ឋបាល ឬ ការទទួលខុសត្រូវខាងព្រហ្មទណ្ឌ និងសំណងរដ្ឋប្បវេណីដែលមានចែងដោយច្បាប់ និង បទប្បញ្ញត្តិជាធរមានផ្សេងទៀត ។

មាត្រា ៧៣._

ជនណាដែលបន្តិ ឬ ចោកបញ្ឆោតក្នុងការលក់ផលិតផល ឬ សេវាកម្មទេសចរណ៍ ក្លែងក្លាយដល់ភ្ញៀវ ត្រូវទទួលពិន័យអន្តរការណ៍ដែលមានចំនួនទ្វេដងនៃថ្លៃលក់ផលិតផល ឬ សេវាកម្មទេសចរណ៍ ។ ប្រសិនបើអំពើនោះបង្កើតជាបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសតាមច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន ។ ក្នុងករណីនេះ ក្រសួងទេសចរណ៍អាចលុបចោល ឬ ល្អិតបំបាត់អាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍មកជាអាជ្ញាបណ្ណបណ្តោះអាសន្ន ។

ksl

មាត្រា ៧៤._

ជនណាដែលក្លែងអាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍ ឬ ឯកសារសាធារណៈផ្សេងៗ ត្រូវផ្ដន្ទាទោស តាមច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន ។

ជំពូកទី ១១

អនុប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៧៥._

អាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍ ដែលចេញដោយក្រសួងទេសចរណ៍ មុនច្បាប់នេះចូលជាធរមាន នៅតែមានសុពលភាព និងប្រសិទ្ធភាពរហូតដល់ថ្ងៃអស់សុពលភាព ដូចដែលបាន កំណត់នៅលើអាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍នោះ ។

ប្រតិបត្តិការទេសចរណ៍ទាំងឡាយណា ដែលបើកដំណើរការអាជីវកម្មបម្រើសេវាកម្ម ទេសចរណ៍ដោយគ្មានអាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍ ត្រូវដាក់ពាក្យស្នើសុំអាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍ក្នុង រយៈពេល ០៣ (បី) ខែ បន្ទាប់ពីច្បាប់នេះចូលជាធរមាន ។

ជំពូកទី ១២

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៧៦._

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៧៧._

ច្បាប់នេះ ត្រូវប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំងរាជធានីភ្នំពេញថ្ងៃទី ១០ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៩

ពស.០៩០៦.៦៣៤

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ

នរោត្តម សីហមុនី

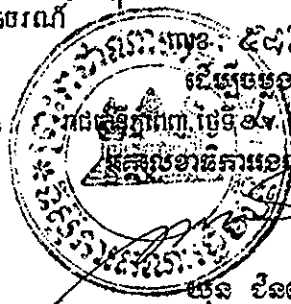
បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ
នាយករដ្ឋមន្ត្រី
ហត្ថលេខា

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន
នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទេសចរណ៍

ហត្ថលេខា

ថោង ខុន

ថ្ងៃទី ១៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៩

លោកជំទាវ ថោង ខុន

អគ្គនាយកដ្ឋានទេសចរណ៍

លោកជំទាវ ថោង ខុន

លោកជំទាវ ថោង ខុន

លោកជំទាវ ថោង ខុន

លោកជំទាវ ថោង ខុន

លោកជំទាវ ថោង ខុន

32/40

ឧបសម្ព័ន្ធ

និយមន័យនៃពាក្យ និងវាក្យស័ព្ទមួយចំនួនដែលប្រើក្នុងច្បាប់នេះ មានដូចតទៅ :

- **ការលើកទឹកចិត្ត** : សំដៅដល់រង្វាន់ដែលផ្តល់ដោយក្រសួងទេសចរណ៍ក្រោម មាត្រា ២៦ សម្រាប់ជាការលើកទឹកចិត្តដល់បណ្តាអាជីវកម្មទេសចរណ៍ ឬ បុគ្គលដែលមាន ស្នាដៃ ក្នុងការរៀបចំបានល្អពីសេស្វាទូរផលិតផល ឬ សេវាកម្មទេសចរណ៍ ហើយឆ្លើយតប តាមស្តង់ដារធានាគុណភាពផលិតផល ឬ សេវាកម្មទេសចរណ៍ ។

- **ការទទួលខុសត្រូវបង្អួច** : សំដៅដល់សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងផ្ទាល់របស់ក្រសួងទេស- ចរណ៍ក្នុងការទទួលខុសត្រូវដឹកនាំគ្រប់គ្រងកិច្ចអភិវឌ្ឍផ្នែកសំខាន់ៗនៃឧស្សាហកម្មទេសចរណ៍ និងដឹកនាំចេញបទប្បញ្ញត្តិគ្រប់គ្រង និងផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១០ មាត្រា ៣០ (ក) ក្រោមជំពូកទី ៣ និងជំពូកទី ៥ នៃច្បាប់ស្តីពីទេសចរណ៍ ។

- **ការទទួលខុសត្រូវរួមគ្នា** : សំដៅដល់សមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងរបស់ក្រសួងទេសចរណ៍ ដែលត្រូវសហការជាមួយក្រសួង ស្ថាប័ន និងអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធក្នុងការទទួលខុសត្រូវគ្រប់គ្រង រួមគ្នាទូរបណ្តាផ្នែកដែលប៉ះពាល់ទៅលើ ឬ ទទួលរងការប៉ះពាល់ដោយឧស្សាហកម្មទេស- ចរណ៍ ដោយចេញបទប្បញ្ញត្តិរួមគ្នាដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃការគ្រប់គ្រង ដូចមានចែងក្នុង មាត្រា ១១ មាត្រា ៣០ (ខ) ក្រោមជំពូកទី ៣ និងជំពូកទី ៥ នៃច្បាប់ស្តីពីទេសចរណ៍ ។

- **ការទទួលខុសត្រូវដោយប្រឹក្សាយោបល់** : សំដៅដល់ការទទួលខុសត្រូវរបស់ក្រសួង ទេសចរណ៍ ក្នុងការធានាឱ្យបាននូវនិរន្តរភាពនៃការអភិវឌ្ឍវិស័យទេសចរណ៍ ដោយធ្វើការ ផ្តល់យោបល់ផ្នែកជំនាញទេសចរណ៍ជូនក្រសួង ស្ថាប័ន និងអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធដែលការងារ របស់គេប៉ះពាល់ទៅលើ ឬ ទទួលរងការប៉ះពាល់ដោយឧស្សាហកម្មទេសចរណ៍ដូចមាន កំណត់ក្នុងមាត្រា ១២ មាត្រា ៣០ (គ) ក្រោមជំពូកទី ៣ និង ជំពូកទី ៥ នៃច្បាប់ស្តីពីទេស- ចរណ៍ ។

- **ការទទួលស្គាល់គុណភាព** : សំដៅដល់វិញ្ញាបនបត្រដែលចេញដោយក្រសួង ទេសចរណ៍ ឬ ដែលចេញដោយសមាគមឧស្សាហកម្មទេសចរណ៍ ដើម្បីបញ្ជាក់ ទទួលស្គាល់ គុណភាពផលិតផល ឬ សេវាកម្មទេសចរណ៍ដែលបានឆ្លើយតបទៅនឹងស្តង់ដារធានាគុណ- ភាពកំណត់ដោយក្រសួងទេសចរណ៍ ។

Kal

- **ការិយាល័យសេវា** : សំដៅដល់បុគ្គលដែលរៀបចំ និងលក់ខ្សែទស្សនកិច្ចព្រមទាំងប្រមូលផ្តុំសេវាកម្មទេសចរណ៍ផ្សេងៗទៀត សម្រាប់លក់ដោយផ្ទាល់ ឬ តាមរយៈភ្នាក់ងារទេសចរណ៍ ឬភាគីផ្សេងទៀតក្នុងកិច្ចសន្យា ។

- **កម្រៃអាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍** : សំដៅដល់ប្រាក់ដែលត្រូវបង់ដើម្បីទទួលបានអាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍ពីក្រសួងទេសចរណ៍ ឬ ពីរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

- **ក្រុមប្រតិបត្តិវិជ្ជាជីវៈ** : សំដៅដល់បញ្ញត្តិដែលត្រូវបានកំណត់ឡើងសម្រាប់ប្រភេទវិជ្ជាជីវៈនីមួយៗនៃឧស្សាហកម្មទេសចរណ៍ ដែលមានចរិតលក្ខណៈជាការកម្រិត ឬ តម្រូវរួមទាំងការពិន័យចំពោះអ្នកដែលបានប្រព្រឹត្តផ្ទុយ មិនបានគោរពអនុវត្តវិជ្ជាជីវៈដែលខ្លួនកំពុងអនុវត្តនោះ ។

- **ក្រុមសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈ** : សំដៅដល់ច្បាប់ទូទ្រាម ដែលត្រូវបានកំណត់ឡើងសម្រាប់ប្រភេទវិជ្ជាជីវៈនីមួយៗនៃឧស្សាហកម្មទេសចរណ៍ មានចរិតលក្ខណៈជាអភិសមាចារដោយភ្ជាប់ជាមួយនូវការអប់រំ តម្រៃតម្រង់ និងពន្យល់ណែនាំប្រតិបត្តិករទេសចរណ៍ ក្នុងគោលបំណងលើកកម្ពស់ចរិយាធម៌យោធន៍ប្រពៃ ការគោរពអនុវត្តសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈ ។

- **ក្រុមប្រឹក្សាភិបាលសិក្សាវិទ្យា និងផ្សព្វផ្សាយទេសចរណ៍កម្ពុជា** : សំដៅដល់នីតិបុគ្គលមានលក្ខណៈជាដៃគូរវាងផ្នែកឯកជន និងផ្នែកសាធារណៈ ដែលបង្កើតឡើងដើម្បីពង្រឹង ពង្រីក និងអនុវត្តឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពសកម្មភាពការងារសិក្សាវិទ្យា និងផ្សព្វផ្សាយទេសចរណ៍នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

- **ខ្សែទស្សនកិច្ច** : សំដៅដល់កញ្ចប់សេវាកម្មទេសចរណ៍រៀបចំឡើងដោយការិយាល័យទេសចរណ៍រួមបញ្ចូលនូវសេវាកម្មយ៉ាងតិចពីរ ក្នុងចំណោមសេវាកម្មចាំបាច់ ដូចជាសេវាកម្មស្នាក់នៅទេសចរណ៍ សេវាកម្មដឹកជញ្ជូន សេវាកម្ម ម្ហូបអាហារ និងភេសជ្ជៈ ការធ្វើទស្សនកិច្ចសេវាកម្មមគ្គុទ្ទេសក៍ទេសចរណ៍ និងសេវាផ្សេងទៀតដែលពាក់ព័ន្ធ ដោយមានថ្លៃលក់មួយជាក់លាក់ និងស្ថិតក្នុងថេរវេលាប្រតិបត្តិជាកំណត់ ។

- **គោលបំណងទេសចរណ៍** : សំដៅដល់គោលបំណងសំខាន់ៗ ដូចជាសម្រាក លំហែលំហែ ការសិក្សាស្រាវជ្រាវ សាសនា សកម្មភាពកីឡា ធុរកិច្ច សាកសួរសុខទុក្ខញាតិសន្តាន ព្យាបាលសុខ-
ការងារស្រាវជ្រាវ និងគោលបំណងទេសចរណ៍ស្របច្បាប់ផ្សេងៗទៀត ។

- **គោលដៅនៃការអនុវត្តន៍ទេសចរណ៍ :** សំដៅដល់ទីកន្លែងដែលមានភាពទាក់ទាញទេសចរណ៍ មានសម្បទាទេសចរណ៍ មានសេវាបម្រើប្រកបដោយជាសុកភាព និងមានលទ្ធភាពអាចចូលទៅដល់បាន ។

- **គណៈកម្មការដោះស្រាយវិវាទទេសចរណ៍ :** សំដៅដល់អង្គការចាត់តាំងមួយដែលក្រសួងទេសចរណ៍ ត្រូវបង្កើតឡើងដោយផ្អែកលើសេចក្តីត្រូវការ ដើម្បីទទួលសម្របសម្រួលដោះស្រាយវិវាទ និងការប្រតិបត្តិតាមកាតព្វកិច្ច ក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីទេសចរណ៍ ។

- **គ្រឹះស្ថានសិក្សាទេសចរណ៍ និងបដិសណ្ឋារកិច្ច :** សំដៅដល់គ្រឹះស្ថានសិក្សាជាសកលវិទ្យាល័យ មហាវិទ្យាល័យ វិទ្យាស្ថានដែលបង្កើតឡើងដោយផ្អែកសាធារណៈ ផ្នែកឯកជន ចម្រុះរដ្ឋ ឬ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលដែលមានការអប់រំបណ្តុះបណ្តាលជំនាញទេសចរណ៍ សណ្ឋាគារ និងបដិសណ្ឋារកិច្ច ។

- **តំបន់ទេសចរណ៍ :** សំដៅដល់តំបន់ទាំងឡាយក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលត្រូវបានជ្រើសរើស រៀបចំ និងអភិវឌ្ឍបម្រើឱ្យគោលបំណង និងសកម្មភាពទេសចរណ៍ ។

- **ទេសចរណ៍ :** សំដៅដល់សកម្មភាពទាំងឡាយរបស់បុគ្គល ដែលធ្វើដំណើរទៅ និងស្នាក់នៅកន្លែងផ្សេង ក្រៅពីបរិយាកាសប្រក្រតីរបស់គេ សម្រាប់រយៈពេលកំណត់មួយ ដែលមិនលើសពីមួយឆ្នាំជាប់ៗគ្នា ដើម្បីសម្រាក លំហែ កម្សាន្ត ផ្សារកិច្ច និងគោលបំណងទេសចរណ៍ស្របច្បាប់ផ្សេងៗទៀត ។

- **ទេសចរ :** សំដៅដល់បុគ្គលទាំងឡាយ ជាជនជាតិកម្ពុជា ឬ ជនបរទេសដែលមកដល់តំបន់ផ្សេង ក្រៅពីបរិយាកាសប្រក្រតីរបស់គេ ស្នាក់នៅទីនោះចាប់ពីមួយយប់ឡើងទៅ និងមិនលើសពីរយៈពេលដែលកំណត់ដើម្បីសម្រាកលំហែ កម្សាន្ត ផ្សារកិច្ច និងគោលបំណងទេសចរណ៍ស្របច្បាប់ផ្សេងៗទៀត ព្រមទាំងមិនទាក់ទងដល់គោលបំណងតាំងទីលំនៅ ឬ ធ្វើសកម្មភាពណាមួយដែលទទួលបានប្រាក់កម្រៃនៅទីនោះ ។

- **បុគ្គល :** សំដៅដល់រូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គល ។

- **ប្រតិបត្តិការទេសចរណ៍ :** សំដៅដល់បុគ្គលដែលប្រតិបត្តិ ប្រកបអាជីព ឬ ធ្វើអាជីវកម្មសេវាកម្មទេសចរណ៍ ។

- **វិធានការទេសចរណ៍ :** សំដៅដល់ធនធានដែលមានស្រាប់ ឬ ធនធានដែលអាចបង្កើតឡើងបានដោយអាទិ៍ សម្បត្តិវប្បធម៌ ធនធានធម្មជាតិ សម្បទាសេវាកម្ម ទំនិញ សេវាកម្ម

7/40

[Handwritten signature]

ផលិតផលផ្សេងៗទៀត ដែលអាចបំពេញសេចក្តីត្រូវការ ការចង់បាន និងការធ្វើសកម្មភាព ទេសចរណ៍ ។

- **ផែនការអភិវឌ្ឍន៍ទេសចរណ៍ថ្នាក់ជាតិ** : សំដៅដល់ផែនការទាំងមូលសម្រាប់ការ គ្រប់គ្រង និងការអភិវឌ្ឍន៍ទេសចរណ៍ថ្នាក់ជាតិ រួមបញ្ចូលដោយគោលនយោបាយ ផែនការ និងយុទ្ធសាស្ត្រ ដែលក្រសួងទេសចរណ៍បានរៀបចំ ។

- **ផែនការអភិវឌ្ឍន៍ទេសចរណ៍ថ្នាក់តំបន់** : សំដៅដល់ផែនការទូទៅសម្រាប់ការ គ្រប់គ្រង និងការអភិវឌ្ឍន៍ទេសចរណ៍ក្នុងតំបន់ បានកំណត់មួយ រួមបញ្ចូលដោយគោល នយោបាយ ផែនការ និងយុទ្ធសាស្ត្រដែលក្រសួងទេសចរណ៍បានរៀបចំ ។

- **ផែនការអភិវឌ្ឍន៍ទេសចរណ៍របស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ** : សំដៅដល់ផែនការទូទៅ សម្រាប់ការគ្រប់គ្រង និងការអភិវឌ្ឍន៍ទេសចរណ៍ ក្នុងរាជធានី ខេត្ត ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌមួយ រួមបញ្ចូលដោយគោលនយោបាយ ផែនការ និងយុទ្ធសាស្ត្រ ដែលរាជធានី ខេត្ត ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌនោះ និងក្រសួងទេសចរណ៍បានរៀបចំ ។

- **ភាពទាក់ទាញទេសចរណ៍** : សំដៅដល់សម្បត្តិវប្បធម៌ ធនធានធម្មជាតិ ព្រឹត្តិការណ៍ អាជីវកម្ម ទីបរិវេណ បរិក្ខារប្រើប្រាស់ ឬ ភាពទាក់ទាញផ្សេងៗទៀត ដែលមានលក្ខណៈ ពិសេស សម្រាប់បម្រើឱ្យការសម្រាក លំហែ កម្សាន្ត និង គោលបំណងទេសចរណ៍ស្របច្បាប់ ផ្សេងៗទៀត ។

- **ភ្នាក់ងារទេសចរណ៍** : សំដៅដល់បុគ្គលមានសញ្ជាតិខ្មែរ ដែលធ្វើអាជីវកម្មជាអ្នក ជួយលក់សេវាកម្មទេសចរណ៍ ដូចជា សំបុត្រមធ្យោបាយធ្វើដំណើរ សេវាកម្មស្នាក់នៅទេស- ចរណ៍ និងសេវាកម្មទេសចរណ៍ផ្សេងៗទៀត រាប់បញ្ចូលខ្សែទស្សនកិច្ចដែលបង្កើតដោយ ការីទេសចរណ៍ផងដែរ ។

- **ភ្ញៀវ** : សំដៅដល់បុគ្គលដែលធ្វើដំណើរដើម្បីសម្រាក លំហែ កម្សាន្ត ធុរកិច្ច និងគោលបំណងទេសចរណ៍ស្របច្បាប់ផ្សេងៗទៀត ក្នុងនាមជាទេសចរ ឬ ជាអ្នកធ្វើដំណើរ កម្សាន្ត ។

- **បុគ្គលិកទេសចរណ៍** : សំដៅដល់បុគ្គលដែលប្រកបអាជីព ជាអ្នកទទួល ជូន ប្រឹក្សា ប្រឹក្សា អនុរដ្ឋាភិបាល និងធ្វើអត្ថាធិប្បាយពន្យល់អំពីភូមិសាស្ត្រ ធម្មជាតិ ប្រវត្តិសាស្ត្រ វប្បធម៌ប្រជាជន សិល្បៈ ទំនៀមទម្លាប់ និងសេដ្ឋកិច្ច សង្គមនៃទីកន្លែងទស្សនា ។

Kal

- **បណ្តុលកម្សាន្តទេសចរណ៍** : សំដៅដល់ទីតាំងសេវាកម្មទាំងឡាយ ដែលធ្វើអាជីវកម្មបម្រើឱ្យការសម្រាក លំហែ និងកម្សាន្ត តាមគោលបំណងទេសចរណ៍ ស្របច្បាប់ ហើយប្រភេទអាជីវកម្មទាំងនោះ ត្រូវបានកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងទេសចរណ៍ ។

- **បណ្តុលកម្សាន្តទេសចរណ៍សម្រាប់មនុស្សពេញវ័យ** : សំដៅដល់ទីតាំងសេវាកម្មទាំងឡាយដែលធ្វើអាជីវកម្មបម្រើឱ្យការសម្រាក លំហែ និងកម្សាន្តសម្រាប់មនុស្សពេញវ័យ ហើយប្រភេទអាជីវកម្មទាំងនោះត្រូវបានកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

- **មូលដ្ឋានសេវាកម្មអហារ និងភេសជ្ជៈ** : សំដៅដល់អាហារដ្ឋាន ភោជនីយដ្ឋាន អគារ ឬ ទីតាំងសម្រាប់ពិធីជប់លៀង ឬ សមោសរ ដែលបើកដំណើរការបម្រើសេវាកម្មអហារ និងភេសជ្ជៈ ឬ សេវាកម្មកម្សាន្តដទៃទៀតសម្រាប់ភ្ញៀវ ។

- **មូលដ្ឋានសេវាកម្មស្នាក់នៅទេសចរណ៍** : សំដៅដល់សណ្ឋាគារ អាជាក់មិន ម៉ូតែល ផ្ទះសំណាក់ ឡើង បឹងកាឡូ កន្លែងបោះជំរំ និងកន្លែងសម្រាកស្នាក់នៅសម្រាប់ទេសចរណ៍ផ្សេងទៀត ។

- **ទ្វារ** : សំដៅដល់រង្វង់ ដែលឧបត្ថម្ភដោយក្រសួងទេសចរណ៍ ក្រោមមាត្រា ២៦ នៃច្បាប់នេះ សម្រាប់ជាការទទួលស្គាល់អាជីវកម្មទេសចរណ៍ ឬ បុគ្គលដែលមានស្នាដៃពិសេសក្នុងការអនុវត្តតាមនូវស្តង់ដារធានាគុណភាពផលិតផល ឬ សេវាកម្មទេសចរណ៍ ដែលបានកំណត់ដោយក្រសួងទេសចរណ៍ ។

- **បេតិកភ័ណ្ឌទេសចរណ៍** : សំដៅដល់ទីតាំងដែលមានភាពទាក់ទាញទេសចរណ៍ដូចជាវប្បធម៌ ប្រវត្តិសាស្ត្រ ធម្មជាតិ ឆ្នេរសមុទ្រ ឬ ដែលរៀបចំកែច្នៃឡើង ហើយត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យរៀបចំសម្រាប់ធ្វើអាជីវកម្ម បម្រើឱ្យការសម្រាក លំហែ និងកម្សាន្ត តាមគោលបំណងទេសចរណ៍ស្របច្បាប់ ។

- **រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ** : ក្នុងច្បាប់នេះ សំដៅដល់រដ្ឋបាលរាជធានី រដ្ឋបាល ខេត្ត រដ្ឋបាលក្រុង រដ្ឋបាលស្រុក រដ្ឋបាលខណ្ឌ ។

- **លក្ខខណ្ឌអនុវត្តន៍ប្រសើរមុនគេនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា** : សំដៅដល់លក្ខខណ្ឌអនុវត្តន៍ទាំងឡាយ ដែលត្រូវធានាឱ្យបាននូវការធានាគុណភាព សន្តិសុខ សុវត្ថិភាព ជាសុក-
ភាព ហើយដែលមិនផ្ទុយទៅនឹងបរិស្ថាន វប្បធម៌ ទំនៀមទម្លាប់ សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ

- **វិទ្យាស្ថានជាតិទេសចរណ៍** : សំដៅដល់មណ្ឌលសិក្សា និងស្រាវជ្រាវអំពីវិស័យទេសចរណ៍ក្នុងគោលបំណងបង្កើតគោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការអភិវឌ្ឍទេសចរណ៍ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព គុណភាព និងនិរន្តរភាព ។

- **សហគមន៍ឧស្សាហកម្មទេសចរណ៍** : សំដៅដល់នីតិបុគ្គលជាតំណាងឱ្យក្រុមអាជីវកម្មទេសចរណ៍ដែលមានប្រភេទ និងសកម្មភាពប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ហើយបង្កើតឡើងក្នុងគោលបំណងជំរុញ និងការពារផលប្រយោជន៍រួមរបស់ក្រុមខ្លួន ។

- **សាកលវិទ្យាល័យទេសចរណ៍ និងបដិសណ្ឋារកិច្ច** : សំដៅដល់គ្រឹះស្ថានឧត្តមសិក្សាដែលមានកម្រិតអប់រំ និងបណ្តុះបណ្តាលធនធានមនុស្សលើគ្រប់ជំនាញវិស័យទេសចរណ៍សណ្ឋាគារ និងបដិសណ្ឋារកិច្ច ។

- **សារវាទិជ្ជាវិទ្យាទេសចរណ៍** : សំដៅដល់គ្រឹះស្ថានសិក្សាដែលបង្កើតឡើងដោយផ្នែកសាធារណៈ ផ្នែកឯកជន ចម្រុះរដ្ឋ ឬ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ដែលមានការអប់រំបណ្តុះបណ្តាល អ្នកឯកទេសវិជ្ជាជីវៈទេសចរណ៍ សណ្ឋាគារ និងបដិសណ្ឋារកិច្ចសំដៅបម្រើឱ្យឧស្សាហកម្មទេសចរណ៍ ។

- **សេវាកម្មដឹកជញ្ជូនក្នុងត្រួតពិនិត្យ** : សំដៅដល់អាជីវកម្មរៀបចំឡើង ដើម្បីបម្រើសេវាកម្មដឹកជញ្ជូនតាមផ្លូវគោក និងផ្លូវទឹក សម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋទូទៅ និង ដោយរួមទាំងទេសចរផងដែរ ។

- **សេវាកម្មដឹកជញ្ជូនទេសចរណ៍** : សំដៅដល់អាជីវកម្មរៀបចំឡើង ដើម្បីបម្រើសេវាកម្មដឹកជញ្ជូនសម្រាប់ទេសចរណ៍ តាមផ្លូវគោក និងផ្លូវទឹក ដោយរួមទាំងនាវាទេសចរណ៍សមុទ្រផងដែរ ។

- **សហគមន៍ទេសចរណ៍មូលដ្ឋាន** : សំដៅដល់ទីតាំង ឬ កន្លែងទាក់ទាញទេសចរណ៍ដែលរៀបចំដោយសហគមន៍មូលដ្ឋានខ្លួនឯងផ្ទាល់ ឬ ដោយមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ ដើម្បីពង្រឹងកិច្ចអភិវឌ្ឍមូលដ្ឋាន ក្នុងគោលបំណងកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងលើកស្ទួយជីវភាពរស់នៅរបស់សហគមន៍ និងបម្រើផលប្រយោជន៍ប្រជាពលរដ្ឋមូលដ្ឋាន តាមរយៈការអភិវឌ្ឍទេសចរណ៍ប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

- **ស្ថាប័នស្ថាប័នបញ្ជាការកំណត់ត្រា** : សំដៅដល់ស្ថាប័នដែលកំណត់ដោយក្រសួងទេសចរណ៍ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ឬ អង្គភាពដទៃទៀត ដែលមានតួនាទីកំណត់ត្រា ២៦ នៃច្បាប់នេះ ដើម្បីសម្គាល់ពីគុណភាពនៃផលិតផល/សេវាកម្មទេសចរណ៍ ក្នុងការប្រើប្រាស់សម្រាប់ប្រភេទនីមួយៗនៃអាជីវកម្មផ្សេងៗ នៅក្នុងឧស្សាហកម្ម

1/1

ទេសចរណ៍ ហើយបានឆ្លើយតបទៅនឹងស្តង់ដារធានាគុណភាពផលិតផល/សេវាកម្មទេសចរណ៍ ។

- **ស្ថាប័នស្នាក់នៅ** : សំដៅដល់សញ្ញាដែលកំណត់ដោយក្រសួងទេសចរណ៍ ក្រោមមាត្រា ២៦ នៃច្បាប់នេះ ដើម្បីសម្គាល់ពីលក្ខណៈពិសេស និងគុណសម្បត្តិពិសេស ផ្សេងៗទៀតនៃផលិតផលទេសចរណ៍ ពិនិត្យឃើញថាឆ្លើយតបទៅនឹងស្តង់ដារធានាគុណភាព ផលិតផល/សេវាកម្មទេសចរណ៍ ។

- **អតិថិជន** : សំដៅដល់ជនដែលមានអាយុក្រោម ១៨ ឆ្នាំ ។

- **អាជីវកម្មទេសចរណ៍** : សំដៅដល់អាជីវកម្មលើសេវាកម្មទេសចរណ៍ មានចែង ក្នុងមាត្រា ៣០ នៃច្បាប់ស្តីពីទេសចរណ៍ ។

- **អាជ្ញាបណ្ណទេសចរណ៍** : សំដៅដល់អាជ្ញាបណ្ណ ដែលចេញឱ្យដោយក្រសួងទេសចរណ៍ ឬ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ក្រោមមាត្រា ៣០ នៃច្បាប់នេះ ជាអាជ្ញាបណ្ណពេញសិទ្ធិ ឬ អាជ្ញាបណ្ណបណ្តោះអាសន្ន ។

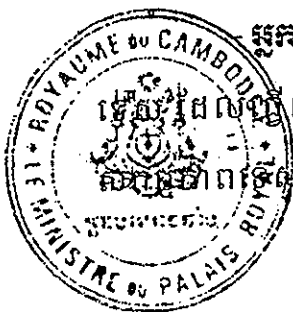
- **អាហារដ្ឋាន និងភោជនីយដ្ឋានទេសចរណ៍** : សំដៅដល់អគារ ឬ ទីតាំងដែលរៀប ចំឡើងដើម្បីបម្រើសេវាកម្មអហារ និងភេសជ្ជៈ សម្រាប់ភ្ញៀវជាចម្បង ។

- **អាហារដ្ឋាន និងភោជនីយដ្ឋានទទួលបម្រើភ្ញៀវក្នុងស្រុក** : សំដៅដល់អគារ ឬ ទីតាំង ដែលរៀបចំឡើងដើម្បីបម្រើសេវាកម្មអហារ និងភេសជ្ជៈ សម្រាប់ប្រជាពលរដ្ឋ ទូទៅជាចម្បង ។

- **អេកូទេសចរណ៍** : សំដៅដល់ទម្រង់ទេសចរណ៍ផ្អែកលើធម្មជាតិ ដែលមានគោល បំណងអភិរក្សបរិស្ថានធម្មជាតិ និងវប្បធម៌តំបន់ ជួយលើកកម្ពស់ជីវភាពរស់នៅ សុខុមាលភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋមូលដ្ឋាន ផ្តល់បទពិសោធន៍ល្អដល់ទេសចរ និងការធ្វើដំណើរប្រកប ដោយការទទួលខុសត្រូវ និងកម្សាន្ត កោតសរសើរ រៀនសូត្រពីធម្មជាតិ ។

- **អេកូឡូស៊ី** : សំដៅដល់ស្ថាប័នស្ថាប័នបរិស្ថានពិសេស ដែលកំណត់ដោយក្រសួង ទេសចរណ៍ ក្រោមមាត្រា ២៧ សម្រាប់ផលិតផលអេកូទេសចរណ៍ ។

- **អ្នកធ្វើដំណើរកម្សាន្ត** : សំដៅដល់បុគ្គលទាំងឡាយ ជាជនជាតិកម្ពុជា ឬ ជនបរទេស ដែលធ្វើដំណើរទៅកាន់តំបន់ណាមួយដើម្បីសម្រាក លំហែ កម្សាន្ត ធុរកិច្ច និងធ្វើការងារផ្សេងៗទៀត ក្នុងអំឡុងពេលតិចជាងមួយយប់ ។

Handwritten signature/initials.

- **អ្នកនាំក្រុមទេសចរ :** សំដៅដល់បុគ្គលដែលការីទេសចរណ៍ បានចាត់ឱ្យបំពេញ តួនាទី និងភារកិច្ចជាអ្នកនាំក្រុមទេសចរ ក្នុងរយៈពេលនៃការប្រើប្រាស់ខ្សែទស្សនកិច្ចជួយ សម្របសម្រួល និងបង្កភាពងាយស្រួលដល់ការអនុវត្តការងារនៃមគ្គុទ្ទេសក៍ទេសចរណ៍ ។

- **អ្នកទទួលដោះស្រាយវិវាទ :** សំដៅដល់មន្ត្រីដែលត្រូវបានតែងតាំងដោយរដ្ឋ- មន្ត្រីក្រសួងទេសចរណ៍ ដើម្បីទទួលតួនាទីជាអ្នកទទួលដោះស្រាយវិវាទទេសចរណ៍ ដូចមាន ចែងនៅក្នុងមាត្រា ៥៤ និង មាត្រា ៥៥ នៃច្បាប់ស្តីពីទេសចរណ៍ ។

- **ឧស្សាហកម្មទេសចរណ៍ :** សំដៅដល់ផ្នែកមួយនៃឧស្សាហកម្មសេវាកម្ម ដែល បង្កើតឡើងក្នុងគោលបំណងផ្គត់ផ្គង់ដល់សេចក្តីត្រូវការរបស់ទេសចរ និងសង្គម ដោយរួម មានជាសម្បទា ឬ សេវាកម្មទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធដោយផ្ទាល់ និង ដោយប្រយោលដល់ ការអភិវឌ្ឍវិស័យទេសចរណ៍ និងជួយបង្កឱ្យមានភាពអាចអនុវត្តទៅបាននៃខ្សែទស្សនកិច្ច ។

140

Not